

PŘÍRUČKA

PRO

OCHRANU OVZDUŠÍ

PODLE

ZÁKONA Č. 201/2012 SB.

O OVZDUŠÍ

A

ZÁKONA Č. 73/2012 SB.

O REGULOVANÝCH LÁTKÁCH A

FLUOROVANÝCH SKLENÍKOVÝCH PLYNECH

Obsah

- 1.0 Úvod
- 2.0 Základní pojmy (§ 2 zákona)
- 3.0 Znečištění a znečišťování (§ 3 zákona)
 - 3.1 Přípustná úroveň znečišťování (§ 4 zákona)
 - 3.2 Sčítání výkonů či kapacit pro účely stanovení celkového příkonu či celkové projektované kapacity (§ 4 zákona odst. 7 a 8)
 - 3.3 Zjišťování a vyhodnocení úrovně znečišťování (měření emisí) (§ 6 zákona)
- 4.0 Nástroje ke snižování úrovně znečištění a znečišťování
 - 4.1 Národní program snižování emisí České republiky (§ 8 zákona)
 - 4.2 Programy zlepšování kvality ovzduší (§ 9 zákona)
 - 4.2 Smogová situace (§ 10 zákona)
- 5.0 Stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší (§ 11 odst. 1-4 zákona)
 - 5.1 Podmínky pro vydání stanovisek a povolení k provozu
 - 5.1.1 Kompenzační opatření (§ 11 odst. 5 - 7 zákona)
 - 5.1.2 Odborný posudek, rozptylová studie (§ 11 odst. 8 - § 13 zákona)
 - 5.1.3 Žádost o povolení, změna a zánik povolení provozu (§ 11 odst. 11 - § 13 zákona)
- 6.0 Nízkoemisní zóny (§ 14 zákona)
- 7.0 Poplatky za znečišťování (§ 15 zákona)
- 8.0 Povinnosti osob, provozovatelů a kritéria udržitelnosti biopaliv
 - 8.1 Povinnosti osob (§ 16 zákona)
 - 8.2 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje (§ 17 zákona)
 - 8.3 Povinnosti osob nakládajících s vybranými barvami, laky a výrobky pro
 - 8.4 Povinnost zajištění minimálního obsahu biopaliv (§ 19-21 zákona)
- 9.0 Opatření k nápravě a správní delikty
 - 9.1 Opatření ke zjednání nápravy a zastavení provozu stacionárního zdroje (§ 22 zákona)
 - 9.2 Přestupky (§ 23-24 zákona)
 - 9.3 Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob (§ 25-26 zákona)
- 10.0 Výkon státní správy
 - 10.1 Správní činnosti na úseku ochrany ovzduší (§ 27-31 zákona)
 - 10.2 Pověřené osoby (§ 35-36 zákona)
- 11.0 Autorizace (§ 32-34 zákona)
- 12.0 Přejícné režimy pro spalovací stacionární zdroje
 - 12.1 Přechodný národní plán (§ 37 zákona)
 - 12.2 Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností (§ 37 zákona)
 - 12.3 Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií (§ 39 zákona)
- 13.0 Společná, přechodná a zrušovací ustanovení, účinnost zákona
 - 13.1 Společná ustanovení (§ 40 zákona)
 - 13.2 Přechodná ustanovení (§ 41-42 zákona)
 - 13.3 Zrušovací ustanovení (§ 43 zákona)

- 13.4 Účinnost zákona o ovzduší (§ 44 zákona)
- 14.0 Látky poškozující ozonovou vrstvu a fluorované skleníkové plyny
 - 14.1 Zneškodnění a znovuzískávání regulovaných látek (§ 3 zákona o RL)
 - 14.2 Podmínky provozu zařízení obsahujícího regulované látky
 - 14.3 Označování výrobků nebo zařízení (§ 5 a 7 zákona o RL)
 - 14.4 Poplatek za regulované látky (§ 6 zákona o RL)
 - 14.5 Certifikace (§ 10, 12-13 zákona o RL)
 - 14.6 Podávání zpráv (§ 11 zákona o RL)
 - 14.7 Opatření, přestupky, delikty, výkon státní správy (§ 14-26 zákona o RL)
- 15.0 Seznam souvisejících právních předpisů

Přílohy:

- Příloha č. 1 Vyjmenované stacionární zdroje (*Příloha č. 2 zákona č. 201/2012 Sb.*)
- Příloha č. 2 Výčet typů stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity, a stacionárních zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, a rozsah měřených znečišťujících látek a provozních parametrů (*Příloha č. 4 zákona č. 201/2012 Sb.*)
- Příloha č. 3 Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu (*Příloha č. 7 zákona č. 201/2012 Sb.*)
- Příloha č. 4 Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění, pro účely uvádění výrobků na trh (*Příloha č. 10 zákona č. 201/2012 Sb.*)
- Příloha č. 5 Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění (*Příloha č. 11 zákona č. 201/2012 Sb.*)

1.0 Úvod

(§ 1 zákona)

Nový zákon o ovzduší č. 201/2012 Sb. *přináší řadu rozsáhlých změn* včetně *zrušení veškeré právní úpravy* vydané podle "starého" zákona č. 86/2002 Sb. Hlavním cílem nového zákona o ochraně ovzduší je zásadní zlepšení kvality ovzduší a především efektivnější ochrana obyvatel před imisní zátěží. Důvodem je pokračující stagnace na úrovni stavu znečištění ovzduší, které má přímé negativní dopady na zdraví i životy lidí.

Ochranou ovzduší se rozumí předcházení znečišťování ovzduší a snižování úrovně znečišťování tak, aby byla omezena rizika pro lidské zdraví způsobená znečištěním ovzduší, snížení zátěže životního prostředí látkami vnášenými do ovzduší a poškozujícími ekosystémy a vytvoření předpokladů pro regeneraci složek životního prostředí postižených v důsledku znečištění ovzduší.

Zákon o ovzduší č. 201/2012 Sb. (dále v části D jen "zákon") zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹ a upravuje,

- a) přípustné úrovně znečištění a znečišťování ovzduší,
- b) způsob posuzování přípustné úrovně znečištění a znečišťování ovzduší a jejich vyhodnocení,
- c) nástroje ke snižování znečištění a znečišťování ovzduší,
- d) práva a povinnosti osob a působnost orgánů veřejné správy při ochraně ovzduší,
- e) práva a povinnosti dodavatelů pohonných hmot a působnost orgánů veřejné správy při sledování a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot v dopravě.

Zákon o ovzduší se nevztahuje na vnášení radionuklidů (zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření) do ovzduší, na zdolávání požárů a na práce při odstraňování následků nebezpečných epidemií, živelních pohrom i jiných mimořádných událostí, prováděné podle jiných právních předpisů (například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému, zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně).

Ambicí nového zákona o ochraně ovzduší je dosáhnout lepší kvality ovzduší při současném snížení nadbytečné administrativní zátěže a legislativních povinností. Nový zákon také reaguje na plnění národních cílů a mezinárodních závazků v oblasti ochrany ovzduší.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu.

Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2004/107/ES ze dne 15. prosince 2004 o obsahu arsenu, kadmia, rtuti, niklu a polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší.

Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropcích pro některé znečišťující látky.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze dne 21. dubna 2004 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel a o změně směrnice 1999/13/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS.

Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezení znečištění).

Nový zákon o ochraně ovzduší přináší následující významné změny:

- **Kompenzační opatření**

Nová právní úprava zajistí, že v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší nebudou uvedeny do provozu nové zdroje znečišťování, pokud neprokáží nebo nepřijmou opatření, která budou nové znečištění vyvažovat. Kompenzační opatření, která jsou v zákoně nově obsažena, budou investičního i provozního charakteru.

- **Zavádění nízkoemisních zón**

Obce a města budou mít možnost vyčlenit na svých územích zónu, do které nebudou moci vjíždět auta, která nesplňují emisní limity. Obce a města ale zároveň musí zajistit objíždnou trasu po silnici stejné nebo vyšší třídy.

- **Nové parametry kotlů pro domácnosti**

Nová opatření se dotknou i domácností. Malé kotle (o příkonu do 300 kW) uváděné na trh v České republice budou mít výrazně nižší emise než dnes. Dohlížet na to bude Česká obchodní inspekce. Zákon také zakazuje spalování nekvalitních paliv.

Emisní požadavky na malé spalovací zdroje do 300 kW jsou stanoveny podle výkonu, dávkování, typu a výhřevnosti paliva, kdy od 31. prosince 2013 platí přísnější limity.

- **Kontrola v domácnostech**

Nový zákon zavádí povinné ověřování emisních a technických parametrů zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW, které slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění. Tyto kontroly budou vykonávat osoby autorizované Ministerstvem životního prostředí. Kromě vizuální kontroly mohou tyto osoby navíc seřídít a vyčistit kotel a případně doporučit, jak jej optimálně používat. Administraci celého systému budou mít na starosti obecní úřady obcí s rozšířenou působností pro svůj obvod.

- **Individuální posuzování velkých znečišťovatelů**

Nový zákon umožní také individuální přístup ke znečišťovatelům ovzduší. Příslušné krajské úřady budou moci zpřísnit provoz zdroje, který má na kvalitu ovzduší v oblasti prokazatelně špatný vliv.

- **Jednodušší a efektivnější poplatky**

Nový zákon dále významně zjednodušuje placení poplatků. Administrativní zátěž se díky tomu sníží u provozovatelů, úřadů i obcí. Počet zpoplatněných látek se sníží z více než dvaceti na čtyři základní. Poplatek, který se dříve vybíral od výše 500 korun, bude nově inkasován tam, kde jeho výše dosáhne 50 000 Kč. Od roku 2017 se budou poplatky postupně zvyšovat a to až do roku 2022. Povinnost zasílat poplatkového přiznání je od výše 5 000 Kč za provozovnu.

Zákon současně umožňuje snižování poplatků, pokud bude provozovatel snižovat emise nad rámec minimálních legislativních požadavků nebo je již dnes pod touto úrovní. Poplatek se vůbec nevyměří při dosažení vysoké úrovně ochrany ovzduší, definované snížením emisí pod hodnotu 50 % horní hranice spojené s nejlepšími dostupnými technikami.

Obecní úřady obcí s rozšířenou působností již nebudou rozhodovat o poplatcích za (současné) střední zdroje znečišťování ovzduší.

- **Rozšíření aplikace emisních stropů na různých úrovních, za účelem dodržení přípustné úrovně znečištění ovzduší**

V příloze č. 1 zákona jsou popsány hlavní cíle ochrany ovzduší v nastávajícím období ohraničeném rokem 2020. Zcela jednoznačně došlo ke zpřísnění stávajících hodnot národních emisních stropů pro jednotlivé znečišťující látky.

- **Zavedení individuálního přístupu ke zdrojům znečišťování ovzduší se zohledněním jejich významu a vlivu na kvalitu ovzduší**

Dochází ke zjednodušení a zpřesnění ve výčtu typů stacionárních zdrojů na ty, které provádějí jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity, a stacionárních zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, včetně stanovení rozsahu měřených znečišťujících látek a provozních parametrů.

Zákon dále v příloze č. 2 (příloha č. 1 příručky) obsahuje tzv. vyjmenované stacionární zdroje, které mohou být provozovány pouze na základě povolení a jsou rozdělené podle oborů, technologií a kapacity provozu s přehledným vyznačením do tří sloupců: A - je vyžadována rozptylová studie, B - jsou vyžadována kompenzační opatření, C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu.

2.0 Základní pojmy

(§ 2 zákona)

- a) **ovzduším** vnější ovzduší v troposféře,
- b) **znečišťující látkou** každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem,
- c) **znečišťováním (emisi)** vnášení jedné nebo více znečišťujících látek do ovzduší,
- d) **úrovní znečištění** hmotnostní koncentrace znečišťující látky v ovzduší (imise) nebo její depozice na zemský povrch za jednotku času,
- e) **stacionárním zdrojem** ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů,
- f) **mobilním zdrojem** se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení,
- g) **spalovacím stacionárním zdrojem** stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla,
- h) **provozovatelem** právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj skutečně provozuje; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje,
- i) **emisním limitem** nejvýše přípustné množství znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek vnášené do ovzduší ze stacionárního zdroje,
- j) **emisním stropem** nejvýše přípustné množství znečišťující látky vnesené do ovzduší za kalendářní rok,
- k) **imisním limitem** nejvýše přípustná úroveň znečištění stanovená tímto zákonem,
- l) **palivem** spalitelný materiál v pevném, kapalném nebo plynném skupenství, určený jeho výrobcem ke spalování za účelem uvolnění energetického obsahu tohoto materiálu,
- m) **těkavou organickou látkou (VOC)** jakákoli organická sloučenina nebo směs organických sloučenin, s výjimkou methanu, která při teplotě 20 °C má tlak par 0,01 kPa nebo více nebo má odpovídající těkavost za konkrétních podmínek jejího použití,
- n) **organickým rozpouštědlem** jakákoli těkáva organická látka, která je používána samostatně nebo ve směsi s jinými látkami, aniž by přitom prošla chemickou změnou, k rozpouštění surovin, produktů nebo odpadů, nebo která se používá jako čisticí prostředek k rozpouštění znečišťujících látek, jako odmašťovací prostředek, jako dispergační činidlo, jako prostředek používaný k úpravě viskozity nebo povrchového napětí, jako změkčovadlo nebo jako ochranný prostředek,
- o) **tepelným zpracováním odpadu** oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu,
- p) **spalovnou odpadu** stacionární zdroj určený k tepelnému zpracování odpadu, jehož hlavním účelem není výroba energie ani jiných produktů, a jakýkoliv stacionární zdroj, ve kterém více než 40 % tepla vzniká tepelným zpracováním nebezpečného odpadu nebo ve kterém se tepelně zpracovává neupravený směsný komunální odpad.

3.0 Znečištění a znečišťování

(§ 3 zákona)

Imisní limity a přípustné četnosti jejich překročení jsou uvedeny v příloze č. 1 k zákonu. Imisní limity jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při výkonu jejich působnosti podle tohoto zákona.

Přípustná úroveň znečištění stanovená se nevztahuje na ovzduší ve venkovních pracovištích, do nichž nemá veřejnost volný přístup.

3.1 Přípustná úroveň znečišťování

(§ 4 zákona, vyhl. 415/2012 Sb.)

Přípustná úroveň znečišťování je určena

- emisními limity,
- emisními stropy,
- technickými podmínkami provozu a
- přípustnou tmavostí kouře.

Emisní limity **musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu** do ovzduší. Emisní limity se dělí na

- a) obecné emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem pro znečišťující látky a jejich skupiny a
- b) specifické emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem nebo v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona pro stacionární zdroj.

Pokud je pro stacionární zdroj stanoven *jeden nebo více specifických emisních limitů* nebo jeden nebo více emisních stropů, *nevztahují se na něj obecné emisní limity*. Specifický emisní limit stanovený v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro daný stacionární zdroj.

Emisní stropy se stanovují pro stacionární zdroj, skupinu stacionárních nebo mobilních zdrojů, provozovnu (§ 7 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník) nebo vymezené území.

Emisní stropy doplňují emisní limity s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky), u kterých může být emisní limit pro těkavé organické látky emisním stropem nahrazen.

Technické podmínky provozu doplňují emisní limity s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším spalujících uhlí těžené v České republice a specificky konstruovaných pro toto palivo, u kterých může být emisní limit pro oxid siřičitý stanovený prováděcím právním předpisem, nelze-li jej dosáhnout, nahrazen technickou podmínkou provozu stanovenou prováděcím právním předpisem.

Prováděcí vyhláška (č. 415/2012 Sb. o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší) stanovuje obecné a specifické emisní limity, technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a činností nebo technologií souvisejících s provozem stacionárního zdroje, způsob stanovení emisních stropů a emisních limitů, podmínky, za kterých jsou považovány za plněné, a přípustnou tmavost kouře, způsob jejího zjišťování a podmínky, za kterých je považována za plněnou.

3.2 Sčítání výkonů či kapacit pro účely stanovení celkového příkonu či celkové projektované kapacity

(§ 4 zákona odst. 7 a 8, § 17 odst. 1 písm. e))

Stacionární zdroj je ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů. Spalovacím stacionárním zdrojem stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla.

Mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení.

Stacionární zdroje dělíme na "vyjmenované zdroje" a "nevyjmenované zdroje". Vyjmenovaným zdrojem je stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu (příloha č. 1 příručky). Nevyjmenovaným zdrojem je stacionární zdroj neuvedený v příloze č. 2 zákona.

Zrušeny tedy byly původní 4 kategorie zdrojů (malý, střední, velký a zvláště velký). Vyjmenované zdroje jsou v příloze 2 zákona rozděleny do 3 sloupců A, B a C. Podle příslušného umístění ve sloupci pak zdroj vyžaduje ke svému povolení rozptylovou studii, kompenzační opatření nebo provozní řád.

Pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů nebo celkové projektované kapacity jiných stacionárních zdrojů ***se jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů nebo projektované kapacity jiných než spalovacích stacionárních zdrojů sčítají***, jestliže se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky), které jsou umístěny ve stejné provozovně (§ 7 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník) a u kterých dochází nebo by s ohledem na jejich uspořádání mohlo docházet ke znečišťování společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů. Obdobně se postupuje u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky). V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje neuvádí jeho jmenovitý tepelný příkon, vypočte se jako podíl jmenovitého tepelného výkonu a jemu odpovídající tepelné účinnosti, případně výpočtem z jiných dostupných parametrů.

Předchozí ustanovení o sčítání se nepoužije u

- spalovacích stacionárních zdrojů, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem předchozího odstavce dosáhl 50 MW a více; u těchto spalovacích stacionárních zdrojů se pro účely stanovení celkového jmenovitého příkonu jmenovité tepelné příkony sčítají, pouze pokud se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky), které jsou umístěny ve stejné provozovně a u kterých dochází ke znečišťování společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů,
- spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; tyto stacionární zdroje se nepřičítají k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle předchozího odstavce dosáhl 50 MW a více,
- spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, umístěných v rodinném nebo bytovém domě; tyto stacionární zdroje se nesčítají,

- d) stacionárních zdrojů uvedených pod kódem 8. v příloze č. 2 k zákonu (příloha č. 1 příručky); tyto stacionární zdroje se počítají vždy, jsou-li umístěny ve stejné provozovně,
- e) stacionárních zdrojů používajících organická rozpouštědla, které typově spadají pod stejný kód podle přílohy č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky); tyto zdroje se počítají, jsou-li umístěny ve stejné provozovně, bez ohledu na to, zda dosahují hranice projektované spotřeby uvedené v příloze č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky).

Provozovatel stacionárního zdroje je povinen umožnit osobám pověřeným MŽP, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona. Tato povinnost se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost.

3.3 Zjišťování a vyhodnocení úrovně znečišťování (měření emisí)

(§ 6 zákona, vyhl. 415/2012 Sb.)

Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel

- a) u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop, anebo, pokud je tak výslovně stanoveno ve vyhl. 415/2012 Sb. nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenou pouze technickou podmínku provozu, a
- b) u stacionárního zdroje a znečišťujících látek uvedených v příloze č. 4 zákona (příloha č. 2 příručky).

Provozovatel stacionárního zdroje zjišťuje úroveň znečišťování měřením. V případě, kdy nelze, s ohledem na dostupné technické prostředky, měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování, nebo v případě vybraných stacionárních zdrojů vnášejících do ovzduší těkavé organické látky uvedených v § 3 odst. 8 vyhl. 415/2012 Sb., rozhodne krajský úřad na žádost provozovatele, že pro zjištění úrovně znečišťování se namísto měření použije výpočet.

Výpočet namísto měření se použije také v případě:

- záložních zdrojů energie podle § 6 odst. 8 zákona (tj. *provozovatel stacionárního zdroje označeného kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu nezjišťuje úroveň znečišťování u tohoto zdroje měřením, slouží-li tento zdroj jako záložní zdroj energie, a jeho provozní hodiny, stanovené způsobem podle prováděcího právního předpisu, v daném kalendářním roce nepřekročí 300 hodin. To neplatí v případě, kdy uplatněním postupu podle § 4 odst. 7 nebo 8 zákona vzniká celkový jmenovitý tepelný příkon 50 MW a vyšší*) a
- stacionárních zdrojů, u kterých tak s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a na možnost ovlivnění výsledných emisí stanovuje § 3 odst. 5 vyhl. 415/2012 Sb. Jde např. o spalovací stacionární zdroje spalujících plynná a/nebo kapalná paliva do celkového jmenovitého tepelného příkonu 1 MW.

Měření se provádí v místě, za kterým již nedochází ke změnám ve složení odpadních plynů vnášených do ovzduší, nebo v jiném místě, které je přesně definováno obsahem referenčního kyslíku. Dochází-li u stacionárního zdroje ke znečišťování prostřednictvím více komínů nebo výdechů, **zjišťuje se úroveň znečišťování na každém z nich**, pokud není v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona stanoveno jinak.

Úroveň znečišťování se zjišťuje jednorázovým měřením emisí v intervalech stanovených v § 3 vyhl. 415/2012 Sb. (viz dále) nebo kontinuálním měřením emisí. Jednorázové měření emisí zajišťuje provozovatel prostřednictvím autorizované osoby podle § 32 odst. 1 písm. a) zákona (kapitola 11.0 příručky). Kontinuální měření emisí provádí provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 zákona (příloha č. 2 příručky). Kontinuálním měřením emisí se zjišťují emise znečišťujících látek a provozní parametry uvedené v příloze č. 4 zákona. Ověření správnosti výsledků kontinuálního měření zajistí provozovatel jednorázovým měřením emisí provedeným autorizovanou osobou jednou za kalendářní rok. Každé 3 kalendářní roky provozovatel zajistí kalibraci kontinuálního měření emisí.

Česká inspekce životního prostředí (dále jen "inspekce" či "ČIŽP") při výkonu kontroly provádí měření emisí za účelem ověření plnění emisních limitů a zjištění úrovně znečišťování. Protokol o tomto měření zasilá inspekce bez zbytečného odkladu na vědomí příslušnému krajskému úřadu. Tímto měřením emisí prováděným inspekcí není dotčena povinnost provozovatele zjišťovat úroveň znečišťování a ověřovat správnost výsledků.

Za jednorázové měření emisí se považuje pouze takové měření, kterému *předchází oznámení inspekci* učiněné provozovatelem *nejméně 5 pracovních dní před provedením tohoto měření*. Pokud dojde ke změně nebo zrušení termínu plánovaného měření z předem předvídatelných důvodů, musí tuto skutečnost provozovatel inspekci oznámit nejméně 1 pracovní den před původně plánovaným termínem.

Provozovatel stacionárního zdroje označeného kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. v příloze č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky) nezjišťuje úroveň znečišťování u tohoto zdroje měřením, slouží-li tento zdroj jako záložní zdroj energie, a jeho provozní hodiny, stanovené způsobem podle prováděcího právního předpisu, v daném kalendářním roce nepřekročí 300 hodin. To neplatí v případě, kdy uplatněním postupu podle § 4 odst. 7 nebo 8 zákona vzniká celkový jmenovitý tepelný příkon 50 MW a vyšší.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. stanovuje stacionární zdroje, u kterých se s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a možnost ovlivnění výsledných emisí použije výpočet namísto měření, způsob, podmínky a intervaly zjišťování úrovně znečišťování, rozsah, způsob a podmínky zaznamenávání, ověřování, vyhodnocení a uchovávání výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob stanovení počtu provozních hodin.

Intervaly jednorázových měření emisí (v § 3 vyhl. 415/2012 Sb.):

Jednorázové měření emisí se provádí po

- a) prvním uvedení stacionárního zdroje do provozu,
- b) každé změně paliva, suroviny nebo tepelně zpracovávaného odpadu v povolení provozu, nebo
- c) každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí,

a to nejpozději do 3 měsíců od vzniku některé z těchto skutečností nebo ve lhůtě stanovené v povolení provozu.

Kromě výše uvedených případů měření se dále provádí jednorázové měření emisí (**pravidelně**) v následujících intervalech:

a) jedenkrát za kalendářní rok u stacionárních zdrojů neuvedených v písmenech b) a c),

b) jedenkrát za 3 kalendářní roky

1. u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW spalujících plynná nebo kapalná paliva a u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 1 MW spalujících pevná paliva,
2. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 vyhl. v části II bodech 1.1. (*Offset*), 1.2. (*Publikační hlubotisk*), 1.3. (*Jiné tiskařské činnosti*) a 1.4. (*Knihtisk*) s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6-15 t/rok,
3. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 vyhl. v části II bodech 4.1. (*Aplikace nátěrových hmot*), 4.2. (*Jednorázové aplikace nátěrových hmot*) a 7. (*Impregnace dřeva*) s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6-5 t/rok,
4. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 vyhl. v části II bodu 4.3. (*Přestříkávání vozidel - opravárenství*) s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,5-2 t/rok, bodu 9. (*Výroba kompozitu za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu*) s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6-20 t/rok a bodu 4.4. (*Nanášení práškových plastů*),
5. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 vyhl. v části II bodech 2.2.1. (*Třídění a jiná studená úprava uhlí*), 3.8.1. (*Povrchová úprava kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s projektovaným objemem lázně do 30 m³ včetně, procesy bez použití lázní*), 4.1.1. (*Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žárovzdorných jílovců a zpracování produktů odsíření: Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice*), 6.6. (*Průmyslové zpracování dřeva o projektované roční spotřebě materiálu větší než 150 m³ včetně*) a 6.13. (*Krematoria*),
6. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 vyhl. v části II bodech 3.5.1. (*Slévárny železných kovů: Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem*), 3.7.1. (*Výroba nebo tavení neželezných kovů: Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem*) a 5.2.1. (*Výroba chloru*), pokud je zdroj vybaven zařízením ke snižování emisí,
7. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 vyhl. v části II bodu 3.4.2. (*Kovárny - ohřívací pece a pece na tepelné zpracování*) s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně a bodu 3.5.2. (*Žihací a sušící pece*) s projektovaným tepelným výkonem od 0,3 MW do 5 MW včetně,
8. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 vyhl. v části II bodu 4.2.2. (*Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování*),
9. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 vyhl. v části II bodu 4.2.4. (*Zpracování a zušlechťování skla*),
10. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 vyhl. v části II bodu 4.2.5. (*Chemické leštění skla*) s roční projektovanou kapacitou vyšší než 50 tun hotových výrobků, nebo
11. u stacionárních zdrojů, u nichž je stanovená úroveň znečišťování dosahována úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, pokud je současně v povolení provozu stanovena povinnost kontinuálního měření a zaznamenávání jednoho nebo více provozních parametrů určujících úroveň znečišťování; tato četnost měření se nevztahuje na

spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším a na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,

c) dvakrát za kalendářní rok

1. u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad v případě těžkých kovů, polychlorovaných dibenzodioxinů (dále jen „PCDD“) a polychlorovaných dibenzofuranů (dále jen „PCDF“); během prvních 12 měsíců provozu se provedou 4 měření po každých 3 měsících provozu stacionárního zdroje,
2. u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším.

Jednorázové měření (pravidelné) emisí se provádí v případech uvedených

- a) v písmenu a) nejdříve po uplynutí 6 měsíců od data předchozího jednorázového měření,
- b) v písmenu b) nejdříve po uplynutí 18 měsíců od data předchozího jednorázového měření,
- c) v písmenu c) nejdříve po uplynutí 3 měsíců od data předchozího jednorázového měření.

Jednorázové měření (pravidelné) se neprovádí u stacionárních zdrojů vyjmenovaných v části A přílohy č. 4 zákona pro znečišťující látky tam uvedené; to neplatí v případě měření emisí rtuti a jejích sloučenin u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících uhlí, které se provádí jedenkrát za kalendářní rok.

Namísto měření emisí (pravidelného) znečišťujících látek se pro zjištění úrovně znečišťování použije výpočet

- a) u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících plynná a/nebo kapalná paliva do celkového jmenovitého tepelného příkonu 1 MW,
- b) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 vyhl. v části II bodu 3.,
- c) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 vyhl. v části II bodech 1.3., 2.1., 3.8.3., 3.8.4. a 6.15.,
- d) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 vyhl. v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., 5.2.1., pokud tyto zdroje nejsou vybaveny zařízením ke snižování emisí, u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou do 50 tun hotových výrobků včetně.

Pokud nemá stacionární zdroj pro určitou znečišťující látku stanoven specifický emisní limit ve vyhlášce č. 415/2012 Sb., ale pouze v povolení provozu, stanoví krajský úřad v povolení provozu rovněž způsob, podmínky a intervaly jednorázového měření emisí této znečišťující látky. Při stanovení četnosti měření se přihlédne k době a způsobu provozování stacionárního zdroje a jeho vlivu na kvalitu ovzduší.

Od (pravidelného) měření emisí těkavých organických látek lze na základě rozhodnutí krajského úřadu upustit a emise zjišťovat výpočtem u stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5, pokud nepoužívají technologii ke snižování emisí těchto látek.

4.0 Nástroje ke snižování úrovně znečištění a znečišťování

4.1 Národní program snižování emisí České republiky

(§ 8 zákona)

Za účelem snížení celkové úrovně znečištění a znečišťování v České republice MŽP ve spolupráci s příslušnými ústředními správními úřady zpracovává Národní program snižování emisí České republiky (dále jen "národní program"). Národní program se zpracovává nejméně jednou za 4 roky. Národní program schvaluje vláda.

Národní program obsahuje

- a) analýzu úrovně znečištění a znečišťování,
- b) scénáře vývoje úrovně znečištění a znečišťování,
- c) cíle v oblasti snižování úrovně znečištění a znečišťování, a to
 - 1. emisní stropy pro Českou republiku,
 - 2. směrné cílové hodnoty pro omezení acidifikace a zatížení troposférickým ozonem,
 - 3. národní cíl snížení expozice pro částice PM_{2,5},
- d) opatření ke snižování úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoveny imisní limity, a úrovně znečišťování a předpokládaný přínos těchto opatření, zejména emisní stropy pro skupiny stacionárních zdrojů a skupiny mobilních zdrojů,
- e) lhůty pro dosažení hodnot uvedených v písmenu c) a harmonogram pro realizaci opatření uvedených v písmenu d),
- f) orgány odpovědné za realizaci národního programu,
- g) indikátory pro hodnocení plnění národního programu zohledňující vliv na zdraví a kvalitu ovzduší.

4.2 Programy zlepšování kvality ovzduší

(§ 9 zákona)

V případě, že je v zóně nebo aglomeraci překročen imisní limit stanovený v bodech 1 až 3 v příloze č. 1 zákona, nebo v případě, že je v zóně nebo aglomeraci imisní limit stanovený v této příloze v bodu 1 překročen vícekrát, než je zde stanovený maximální počet překročení, zpracuje MŽP ve spolupráci s příslušným krajským úřadem nebo obecním úřadem do 18 měsíců od konce kalendářního roku, ve kterém došlo k překročení imisního limitu, pro danou zónu nebo aglomeraci program zlepšování kvality ovzduší. Program zlepšování kvality ovzduší vydává ministerstvo formou opatření obecné povahy a vyhlašuje ho ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

Emisní stropy stanovené v programu zlepšování kvality ovzduší zohlední krajský úřad v podmínkách povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona a ministerstvo v podmínkách závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona.

Námítka proti návrhu programu zlepšování kvality ovzduší může podat pouze provozovatel stacionárního zdroje, u kterého byl při zpracování programu zlepšování kvality ovzduší identifikován významný příspěvek k překročení imisního limitu. Přezkumné řízení lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti programu zlepšování kvality ovzduší.

4.2 Smogová situace (§ 10 zákona)

Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší, kdy úroveň znečištění oxidem siřičitým, oxidem dusičitým, částicemi PM₁₀ nebo troposférickým ozonem překročí některou z prahových hodnot uvedených v příloze č. 6 zákona za podmínek uvedených v této příloze.

Vznik smogové situace a její ukončení vyhláší MŽP neprodleně ve veřejně přístupném informačním systému a v médiích. Současně neprodleně informuje inspekci a dotčené krajské a obecní úřady a dotčené provozovatele stacionárních zdrojů, kterým byly uloženy zvláštní podmínky provozu.

Pro případy překročení regulační prahové hodnoty podle přílohy č. 6 zákona stanovuje krajský úřad zvláštní podmínky provozu podle § 12 odst. 4 písm. g) zákona pro stacionární zdroje, které v dané lokalitě významně přispívají k úrovni znečištění. Krajský úřad informuje ministerstvo bez zbytečného odkladu o aktuálním výčtu těchto zdrojů.

Je-li to třeba, vydá obec pro případy vzniku smogové situace regulační řád. Regulační řád obsahuje opatření na omezení provozu silničních motorových vozidel. Regulační řád se nevydává, je-li zřejmé, že omezení provozu vozidel v obci nemůže přispět ke snížení úrovně znečištění. Regulační řád vydává obec formou nařízení (§ 11 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích) a zároveň o jeho vydání informuje MŽP. Odbornou pomoc při zpracování regulačních řádů poskytuje obcím ministerstvo.

V případě, že je pro dané území stanovena nízkoemisní zóna podle § 14 zákona (kapitola 6.0 příručky), jsou opatření na omezení provozu silničních motorových vozidel pro případ vzniku smogové situace stanovena jako zvláštní podmínky v rámci stanovení nízkoemisní zóny.

5.0 Stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší

(§ 11 odst. 1-4 zákona)

Ministerstvo životního prostředí vydává

- a) stanovisko k politice územního rozvoje a zásadám územního rozvoje v průběhu jejich pořizování,
- b) závazné stanovisko k umístění stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let (dále jen "pozemní komunikace") a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání, k řízení podle jiného právního předpisu (například zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti),
- c) rozhodnutí o kvalifikaci typu stacionárního zdroje využívajícího technologii, která doposud nebyla na území České republiky provozována; toto rozhodnutí nenahrazuje závazné stanovisko a povolení podle § 11 odstavce 2 písm. b) až d) zákona a stanoví se jím pouze
 - 1. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadována rozptylová studie, případně pro jaké znečišťující látky,
 - 2. zda mají být u daného typu stacionárního zdroje vyžadována kompenzační opatření,
 - 3. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu,
 - 4. emisní limity, podmínky provozu a způsob zjišťování úrovně znečišťování pro daný typ zdroje.

Krajský úřad vydává

- a) stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu obce v průběhu jeho pořizování,
- b) závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky) k řízením podle jiného právního předpisu (například stavební zákon, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti),
- c) závazné stanovisko ke stavbě a změně stavby stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky) k řízením podle jiného právního předpisu (například stavební zákon, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti),
- d) povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky) (dále jen "povolení provozu").

Obecní úřady:

Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává závazné stanovisko k územnímu a stavebnímu řízení a k řízení o vydání kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 zákona (příloha č. 1 příručky).

Obecní úřad může vydat své vyjádření k řízení podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona, a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak.

5.1 Podmínky pro vydání stanovisek a povolení k provozu

5.1.1 Kompenzační opatření

(§ 11 odst. 5 - 7 zákona)

Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k zákonu (*Vyjmenované stacionární zdroje*) nebo vlivem umístění pozemní komunikace podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 zákona (*Imisní limity*) nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko pouze při současném uložení opatření zajišťujících

alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen "kompenzační opatření"). Kompenzační opatření se u stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 zákona pro danou znečišťující látku neuuloží, pokud pro ni zdroj nemá stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu. Kompenzační opatření se dále neukládají u stacionárního zdroje **nebo pozemní komunikace**, jejichž příspěvek vybrané znečišťující látky k úrovni znečištění nedosahuje hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

K posouzení, zda dochází k překročení některého z imisních limitů, se použije průměr hodnot koncentrací pro čtverec území o velikosti 1 km² vždy za předchozích 5 kalendářních let. Tyto hodnoty MŽP každoročně zveřejňuje pro všechny zóny a aglomerace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kompenzační opatření musí být prováděna přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.

Kompenzační opatření navrhuje žadatel o vydání závazného stanoviska. Jako kompenzační opatření mohou být stanovena opatření ke snížení emisí u stávajících stacionárních zdrojů nebo jiná opatření zajišťující snížení úrovně znečištění. Žadatel o vydání závazného stanoviska k novému stacionárnímu zdroji, který je současně provozovatelem stávajícího stacionárního zdroje, může do kompenzačních opatření zahrnout opatření ke snížení emisí realizovaná v předchozím kalendářním roce. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu, krajský úřad na základě žádosti provozovatele změní povolení provozu tohoto stávajícího zdroje. K uvedení nového stacionárního zdroje do provozu může dojít nejdříve ke dni nabytí účinnosti změny povolení provozu stávajícího stacionárního zdroje. Kompenzační opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k zákonu se realizují na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi krajským úřadem, žadatelem o vydání závazného stanoviska a provozovatelem stacionárního zdroje, který provede kompenzační opatření. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k zákonu nebo formou jiného opatření zajišťujícího snížení úrovně znečištění, nesmí k uvedení nového stacionárního zdroje do provozu nebo vydání kolaudačního souhlasu pro pozemní komunikaci dojít dříve, než jsou provedena kompenzační opatření.

5.1.2 Odborný posudek, rozptylová studie

(§ 11 odst. 8 - § 13 zákona)

K řízení o vydání závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. b) a c) zákona (*závazné stanovisko KÚ k umístění, ke stavbě a změně stavby vyjmenovaného stacionárního zdroje v příloze č. 1 příručky*) **předloží žadatel odborný posudek** zpracovaný autorizovanou osobou. Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu (například stavební zákon, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti), předloží žadatel tento odborný posudek k řízení o vydání nebo změně povolení provozu. Povinnost předložení odborného posudku se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k zákonu (příloha č. 1 příručky) spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW a dále na řízení o změnách povolení provozu, při kterých nedochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, pokud se nejedná o řízení o stanovení technické podmínky provozu nahrazující specifický emisní limit.

K řízení o vydání závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) zákona a k řízení o změně povolení provozu, při které dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení

emisí, u stacionárního zdroje označeného ve sloupci A v příloze č. 2 k zákonu **předloží žadatel rozptylovou studii** pro znečišťující látky, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k zákonu (*Imisní limity*), zpracovanou autorizovanou osobou. Povinnost předložení rozptylové studie se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW a na stacionární zdroje označené kódem 3.1. v příloze č. 2 k zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW. Povinnost předložení rozptylové studie se dále nevztahuje na případy, kdy dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity, ale nepochybně nedochází ke zvýšení příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění. V případě pochyb je závazné vyjádření krajského úřadu.

Žadatel o vydání závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona, jde-li o spalovací stacionární zdroj o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, je povinen spolu se žádostí o vydání závazného stanoviska přiložit odůvodněné posouzení splnění následujících podmínek:

- a) jsou dostupná vhodná úložiště oxidu uhličitého,
- b) je technicky a ekonomicky proveditelná stavba přepravního zařízení,
- c) je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné vybavení zařízením pro zachytávání oxidu uhličitého.

5.1.3 Žádost o povolení, změna a zánik povolení provozu (§ 11 odst. 11 - § 13 zákona)

Náležitosti žádosti o povolení provozu jsou stanoveny v příloze č. 7 zákona (příloha č. 3 příručky).

Závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b) nebo § 11 odst. 2 písm. b) zákona a povolení provozu stacionárního zdroje v případě, že nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu (například stavební zákon, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti), obsahuje podmínky umístění stacionárního zdroje a umístění stavby pozemní komunikace. V případě uložení kompenzačních opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k zákonu nebo jiných kompenzačních opatření zajišťujících snížení úrovně znečištění obsahuje závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. b) zákona také příslušná kompenzační opatření.

Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou

- a) specifické emisní limity,
- b) způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování,
- c) emisní stropy pro stacionární zdroj nebo provozovnu (§ 7 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník), které je stacionární zdroj součástí,
- d) provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k zákonu (příloha č. 1 příručky); provozní řád obsahuje soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,
- e) technické podmínky provozu stacionárního zdroje, pokud nejsou obsahem provozního řádu podle písmene d),
- f) podmínky provádění činností a provozu technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění,

- g) zvláštní podmínky provozu při překročení regulační prahové hodnoty u stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3 zákona (*smogová situace*),
- h) kompenzační opatření, pokud byla uložena,
- i) v případě tepelného zpracování odpadu stanovení množství odpadu a určení kategorií odpadu, které lze spalovat, specifikaci minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální spalné teplo a maximální obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech, zejména polychlorovaných bifenyly, pentachlorfenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů, nebo
- j) podmínky pro umístění stacionárního zdroje, pokud nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu (například stavební zákon, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti).

Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) zákona nelze vydat územní rozhodnutí nebo rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru podle jiných právních předpisů (například stavební zákon, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti). Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona nelze vydat stavební povolení nebo povolení hornické činnosti.

Povolení provozu může krajský úřad vydat na dobu časově omezenou, přičemž vychází z obvyklé doby životnosti stacionárního zdroje. Má-li být ve stacionárním zdroji tepelně zpracován odpad, lze povolení provozu vydat nejdéle na dobu 25 let a krajský úřad toto povolení a jeho případné změny zašle bez zbytečného odkladu MŽP na vědomí.

Termíny pro změny povolení uvedené v bodě 13.2 (*Přechodná ustanovení*) platí také pro zpracování provozních řádů (PŘ se předkládá spolu s žádostí o změnu či nové povolení), pokud se jedná o vyjmenovaný zdroj označený v příloze č. 1 příručky ve sloupci C. Obsah PŘ je uveden v příloze č. 12 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. stanovuje náležitosti provozního řádu, způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění podle § 11 odst. 5 zákona.

Změna a zánik povolení provozu:

U stacionárních zdrojů, u kterých byl při zpracování programu zlepšování kvality ovzduší podle § 9 odst. 1 zákona identifikován významný příspěvek k překročení imisního limitu, prověří krajský úřad možnost zpřísnění nebo stanovení dalších specifických emisních limitů, doplňujících technických podmínek provozu nebo emisních stropů. Zjistí-li, že to umožní prokazatelně snížit úroveň znečištění bez vynaložení nepřiměřených nákladů ze strany provozovatele, rozhodne o změně povolení provozu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodě 3 přílohy č. 1 k zákonu, se za opatření vedoucí ke snížení úrovně znečištění bez vynaložení nepřiměřených nákladů považuje, pokud u daného stacionárního zdroje uplatňuje provozovatel nejlepší dostupné techniky. Snížení úrovně znečištění krajský úřad prokazuje na základě rozptylové studie zpracované autorizovanou osobou.

Krajský úřad, který vydal povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona, jím vydané povolení změní, dojde-li ke změně okolností, které byly rozhodné pro stanovení závazných podmínek pro provoz stacionárního zdroje podle § 12 odst. 4 zákona a v případech podle § 37 odst. 6, § 38 odst. 1 a § 39 odst. 2 zákona.

Vydané povolení se zruší, pokud není využíváno bez vážného důvodu po dobu delší než 8 let.

6.0 Nízkoemisní zóny

(§ 14 zákona, NV 56/2013 Sb.)

Ve zvláště chráněných územích (§ 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny), lázeňských místech (§ 28 zákona č. 164/2001 Sb., lázeňský zákon), nebo pokud došlo k překročení některého z imisních limitů uvedených v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k zákonu, může obec na svém území, nebo jeho části, stanovit vyhláškou zónu s omezením provozu motorových silničních vozidel (dále jen "nízkoemisní zóna").

Obec ve vyhlášce vymezí území nízkoemisní zóny a emisní kategorie vozidel, které mají dovolen vjezd do této zóny. Obec může dále vyhláškou stanovit, že se omezení vjezdu do nízkoemisní zóny nevztahuje na osoby s trvalým pobytem na území nízkoemisní zóny. Pro případy vzniku smogové situace může obec stanovit zvláštní podmínky provozu nízkoemisní zóny, zejména zpřísnit emisní kategorie vozidel, která mohou vjíždět do nízkoemisní zóny po dobu trvání smogové situace. Na průjezdním úseku dálnice nebo silnice lze nízkoemisní zónu stanovit pouze v případě, že na území obce mimo nízkoemisní zónu anebo mimo zastavěné území téže nebo sousední obce existuje jiná dálnice nebo silnice stejné nebo vyšší třídy, po které je možné zajistit obdobné dopravní spojení.

Účinnost vyhlášky o vyhlášení nízkoemisní zóny lze stanovit nejdříve 12 měsíců ode dne jejího vyhlášení. Obec informuje MŽP o přijetí vyhlášky nejpozději 1 měsíc ode dne jejího vyhlášení. Ministerstvo vede seznam vyhlášených nízkoemisních zón způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Místní úpravu provozu na pozemních komunikacích v nízkoemisní zóně stanoví příslušný úřad postupem podle jiného zákona (zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích). Začátek a konec nízkoemisní zóny je označen svislou dopravní značkou, která kromě příslušného omezení vymezí vozidla s emisními kategoriemi, kterým je vjezd do nízkoemisní zóny dovolen. Vjezd do nízkoemisní zóny je dovolen pouze pro silniční motorová vozidla označená emisní plakétou s uvedením příslušné emisní kategorie podle NV č. 56/2013 Sb. a v souladu s podmínkami stanovenými příslušnou dopravní značkou a dále pro vozidla uvedená v příloze č. 8 k zákonu. Výrobu emisních plaket zajišťuje Státní fond životního prostředí. Distribuci emisních plaket zajišťují obecní úřady obcí s rozšířenou působností a ministerstvo. Emisní plaketa se vydává za úplatu, jejíž výši stanoví NV č. 56/2016 Sb. Polovina z této úplaty je příjmem Státního fondu životního prostředí a polovina je příjmem osoby, která plaketu distribuuje.

Obecní úřad obce, která stanovila svou vyhláškou nízkoemisní zónu, může v samostatné působnosti na základě žádosti provozovatele vozidla povolit dočasnou nebo trvalou individuální výjimku pro vozidla

1. se speciálním vybavením, například nákladní dopravníky, zábavní zařízení, vozidla užívaná jako pracoviště,
2. určená k přepravě věcí na kulturní a společenské akce, včetně akcí rekreačních, vzdělávacích a výchovných, například dětské tábory, nebo
3. určená k přepravě tuhých, tekutých a plyných paliv pro zajištění provozu nemocnic, sociálních ústavů a školských zařízení.

Obecní úřad může dále na základě žádosti povolit dočasnou nebo trvalou individuální výjimku z důvodu

- a) nemoci, bezmoci nebo jiného postižení osoby, která nesplňuje podmínky pro přiznání označení pro osobu těžce zdravotně postiženou,
- b) pracovní doby žadatele o výjimku neumožňující přepravovat se hromadnou dopravou, nebo
- c) zásadního významu pro podnikání, kde by omezení provozu v nízkoemisní zóně mohlo výrazně ohrozit nebo znemožnit podnikání.

Pro získání emisní plakety je provozovatel silničního motorového vozidla povinen předložit technický průkaz silničního motorového vozidla. U vozidel registrovaných v zahraničí se emisní plaketa přiděluje podle data první registrace motorového vozidla, pokud nelze prokázat jeho emisní třídu.

Nařízení vlády č. 56/2013 Sb. stanovuje způsob zařazení motorových silničních vozidel do emisních kategorií, pravidla pro označení vozidel příslušnou emisní plaketou, vzory emisních plaket, bližší podmínky jejich distribuce a jejich cenu, která nesmí být vyšší než 200 Kč.

7.0 Poplatky za znečišťování

(§ 15 zákona)

Poplatníkem poplatku za znečišťování *je provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu* (příloha č. 1 příručky).

Předmětem poplatku za znečišťování jsou znečišťující látky, které jsou vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji a *pro které má provozovatel povinnost zjišťovat úroveň znečišťování* (měření emisí) podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona (bod 3.3).

Od poplatku za znečišťování *se osvobozují znečišťující látky* vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji v provozovně, u které celková výše poplatků za poplatkové období činí **méně než 50 000 Kč**.

Základem poplatku za znečišťování je množství emisí ze stacionárního zdroje nebo zdrojů v tunách.

Poplatek za znečišťování za roky 2013 až 2016 se vypočte jako součin základu poplatku a sazby uvedené v příloze č. 9 bodu 1 k zákonu (uvedená níže).

Poplatek za znečišťování za kalendářní rok 2017 a následující poplatkové období se vypočte jako součin základu poplatku, sazby a koeficientu úrovně emisí, uvedeného v příloze č. 9 bodu 2, stanoveného podle dosahované emisní koncentrace dané znečišťující látky v celém poplatkovém období.

Po sečtení poplatků za jednotlivé znečišťující látky za všechny stacionární zdroje v rámci provozovny se celková částka zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru. Poplatkovým obdobím je kalendářní rok.

Příloha č. 9 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Sazby poplatků za znečišťování a koeficienty úrovně emisí

1. Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

	2013 až 2016	2017	2018	2019	2020	2021 a dále
TZL	4 200	6 300	8 400	10 500	12 600	14 700
SO₂	1 350	2 100	2 800	3 500	4 200	4 900
NO_x	1 100	1 700	2 200	2 800	3 300	3 900
VOC	2 700	4 200	5 600	7 000	8 400	9 800

2. Koeficienty úrovně emisí podle dosahovaných emisních koncentrací v celém poplatkovém období vyjádřených v procentech horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami nebo v případě, že nejlepší dostupné techniky nejsou specifikovány, v procentech specifického emisního limitu

50-60 %	> 60-70 %	> 70-80 %	> 80-90 %	> 90 %
0,2	0,4	0,6	0,8	1

Poplatek za znečišťování se u znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nevyměří, pokud

- je na tomto stacionárním zdroji provedena rekonstrukce nebo modernizace, v jejímž důsledku dosahuje v celém poplatkovém období nižších ročních emisí tuhých znečišťujících látek nejméně o 30 %, oxidů síry vyjádřených jako oxid siřičitý nejméně o 55 %, oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý nejméně o 55 % nebo těkavých organických látek nejméně o 30 % ve srovnání s rokem 2010,

- b) stacionární zdroj, pro nějž jsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami podle informací zveřejňovaných Evropskou komisí, nebo
- c) stacionární zdroj, pro nějž nejsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % hodnoty specifického emisního limitu.

Poplatník je povinen do 31. března roku následujícího po skončení poplatkového období podat krajskému úřadu poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (ISPOP). Poplatkové přiznání není povinen podat poplatník, u něhož celková výše poplatků za provozovnu za poplatkové období činí méně než **50 000 Kč**.

Krajský úřad vydá do 4 měsíců od podání poplatkového přiznání platební výměr. Poplatek za znečišťování ovzduší je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.

Pokud výše stanoveného poplatku za skončené poplatkové období přesahuje částku 200 000 Kč, je poplatník povinen platit měsíční zálohy pro poplatkové období bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém měl povinnost podat poplatkové přiznání za skončené poplatkové období, a to ve výši jedné dvanáctiny stanoveného poplatku. Krajský úřad rozhodne o povinnosti platit poplatek za znečišťování ovzduší prostřednictvím záloh v rámci platebního výměru za skončené poplatkové období. Poplatník je povinen zaplatit měsíční zálohu do dvacátého pátého dne kalendářního měsíce, ke kterému se vztahuje.

Dojde-li k uvedení stacionárního zdroje do provozu a je zřejmé, že poplatek za znečišťování ovzduší vztahující se k tomuto zdroji přesáhne v bezprostředně následujícím poplatkovém období částku 200 000 Kč, rozhodne krajský úřad o stanovení záloh pro dvě poplatková období bezprostředně následující po roce uvedení stacionárního zdroje do provozu; přitom vychází ze jmenovitého tepelného příkonu nebo z projektované kapacity tohoto zdroje.

Krajský úřad zašle stejnopis platebního výměru do 7 dní od jeho doručení příslušnému celnímu úřadu. Správu poplatku za znečišťování ovzduší vykonávají krajské úřady místně příslušné podle umístění jednotlivých stacionárních zdrojů. Správu placení tohoto poplatku vykonávají příslušné celní úřady.

Výnos z poplatků za znečišťování je do roku 2016 včetně příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. Od roku 2017 je 65 % výnosu z poplatků za znečišťování ovzduší příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky, 25 % příjmem kraje, na jehož území se stacionární zdroj nachází, a 10 % příjmem státního rozpočtu. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem kraje, může být použit jen na financování opatření v oblasti ochrany životního prostředí.

8.0 Povinnosti osob, provozovatelů a kritéria udržitelnosti biopaliv

8.1 Povinnosti osob

(§ 16 zákona)

Paliva – uvádění na trh (odst. 1):

Osoba uvádějící na trh v České republice paliva smí na trh uvést pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem. Splnění těchto požadavků je povinna odběrateli paliva prokázat způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem vždy při první dodávce paliva a následně při změně kvality paliva nebo na vyžádání odběratele. Osoby uvádějící na trh paliva stanovená prováděcím právním předpisem mají povinnost ohlásit údaje stanovené prováděcím právním předpisem ministerstvu do 31. března následujícího roku. (Prováděcí předpisy: vyhláška č. 312/2012 Sb. o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší, vyhláška č. 415/2012 Sb. o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší)

Spalovací zdroje (kotle do 300kW) – uvádění na trh (odst. 2):

Osoba uvádějící na trh v České republice spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinna prokázat certifikátem podle jiného právního předpisu (zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky), že spalovací stacionární zdroj splňuje emisní požadavky pro tento stacionární zdroj podle přílohy č. 10 k zákonu.

Výrobky s VOC – označení (odst. 3):

Právníká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která poskytuje k dispozici jiné osobě anebo dováží výrobek používaný při činnostech uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k zákonu, který obsahuje více než 3 % hmotnostní těkavých organických látek, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.

Spalování rostlinných materiálů (seno, listí, větve apod.) (odst. 4-5):

V otevřeném ohništi lze spalovat jen suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami.

Obec může vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu v otevřeném ohništi za účelem jeho odstranění nebo jeho spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jeho odstranění podle jiného právního předpisu (zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech). Při stanovení podmínek nebo zákazu obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.

Spalování odpadů (odst. 6):

Odpad podle jiného právního předpisu (zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech), s výjimkou odpadu uvedeného v prováděcím právním předpisu, může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona. Tepelné zpracování odpadu je možné pouze pod dohledem osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c).

Využívání centrálních zdrojů tepla (odst. 7):

Právnícká a fyzická osoba je povinna, je-li to pro ni technicky možné a ekonomicky přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. MŽP vyhláškou stanoví pravidla pro stanovení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem.

8.2 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

(§ 17 zákona)

Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

- a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými zákonem o ovzduší, jeho prováděcími právními předpisy a výrobcem,
- b) dodržovat emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu a přípustnou tmavost kouře podle § 4 zákona (*bod 3. I*),
- c) spalovat ve stacionárním zdroji pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určena výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu,
- d) předkládat příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší,
- e) umožnit osobám pověřeným MŽP, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona,
- f) provést kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5 zákona,
- g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k zákonu (příloha č. 5 příručky),
- h) provádět jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen "odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a zákonem o ovzduší.

Povinnost uvedená v písm. e) se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost.

Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu (příloha č. 1 příručky) je, kromě výše uvedených povinností, dále povinen

- a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,
- b) zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1 zákona (*měření emisí, bod 3.3*),
- c) vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašovat [do 31.3.](#) údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu (ISPOP). Provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 3 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu,
- d) odvádět znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší komínem nebo výduchem, pokud v povolení provozu není uvedeno jinak; výška, ve které dochází ke znečišťování, musí být vypočtena tak, aby provozem tohoto zdroje nedošlo k překročení imisního limitu uvedeného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k zákonu; to neplatí v případě, kdy se postupuje podle § 11 odst. 5 zákona (*použití kompenzačních opatření*),
- e) bezodkladně odstraňovat v provozu stacionárního zdroje nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší,
- f) nejpozději do 24 hodin podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění,
- g) v souladu s provozním řádem bezodkladně omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě jeho odchylky od normálního provozu v důsledku technické závady, při které nemohou být dodrženy podmínky provozu a kterou není možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku; u spalovacích stacionárních zdrojů nesmí během 12 měsíců tato doba kumulativně překročit 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšší úrovni znečištění, než kterou by způsobil jeho další provoz nebo pokud by v důsledku přerušení dodávek tepelné energie bylo ohroženo lidské zdraví; ustanovení jiných právních předpisů tímto nejsou dotčena (například zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií); provozovatel je povinen informovat krajský úřad a inspekci o této technické závadě nejpozději do 48 hodin od jejího vzniku,
- h) předložit inspekci protokol o jednorázovém měření emisí podle § 6 odst. 4 nebo 5 zákona (*bod 3.3*) do 90 dnů od data provedení tohoto měření,
- i) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 5 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k zákonu (příloha č. 2 příručky),
- j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro kontinuální měření emisí, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k zákonu (příloha č. 2 příručky).

Povinnosti stanovené v předchozím odstavci se nevztahují na provozovatele chovu hospodářských zvířat, s výjimkou povinností uvedených v písm. a).

Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky.

Provozovatel stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, je kromě povinností uvedených v předchozích odstavcích povinen

- a) v případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu, a to pokud možno před jeho vyložení, a tyto vzorky uchovávat po dobu nejméně 1 měsíce po spálení odpadu; tato povinnost se nevztahuje na infekční odpad ze zdravotnické a veterinární péče uzavřený v ochranných obalech,
- b) zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a
- c) oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. stanovuje náležitosti provozní evidence (příloha č. 10) a souhrnné provozní evidence (příloha č. 11).

8.3 Povinnosti osob nakládajících s vybranými barvami, laky a výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel (§ 18 zákona)

Právníká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě barvu, lak nebo výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel uvedené v příloze č. 7 vyhl. 415/2012 Sb. ("vybrané výrobky"), je povinna zajistit, aby obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250°C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa v tomto výrobku nepřesahoval limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku (příloha č. 7 vyhl. 415/2012 Sb.).

Obsah sloučenin podle předchozího odstavce vyšší než stanoví prováděcí právní předpis je přípustný u výrobků, které jsou prodávány pouze k výlučnému použití ve stacionárních zdrojích uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k zákonu (příloha č. 1 příručky), kterým bylo vydáno povolení provozu a které mají stanoveny specifické emisní limity nebo emisní stropy. Osoba prodávající tyto výrobky je povinna vést evidenci o množství a druhu prodaných výrobků, o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a adresy fyzické osoby nebo názvu a adresy právnické osoby. Tuto evidenci je povinna uchovat pro účely kontroly po dobu 5 let.

Právníká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě vybraný výrobek, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek a o jeho kategorizaci způsobem stanoveným v [§ 23](#) vyhl. 415/2012 Sb.

8.4 Povinnost zajištění minimálního obsahu biopaliv

(§ 19-21 zákona, NV 351/2012 Sb.)

Osoba uvádějící motorové benziny nebo motorovou naftu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo osoba, která dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie (dále jen "dodavatel pohonných hmot"), je povinna zajistit, aby v těchto pohonných hmotách, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok, bylo obsaženo i minimální množství biopaliva podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty (vyhláška č. 133/2010 Sb., o jakosti a evidenci pohonných hmot)

- a) ve výši 4,1 % objemových z celkového množství motorových benzinů přimíchaných do motorových benzinů,
- b) ve výši 6,0 % objemových z celkového množství motorové nafty přimíchaných do motorové nafty.

Dodavatel pohonných hmot, který dováží pohonné hmoty a uvádí je do volného daňového oběhu pro dopravní účely na daňovém území České republiky nebo který dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely pohonné hmoty uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie, je povinen na formuláři vydaném Generálním ředitelstvím cel sdělit celnímu úřadu místně příslušnému podle místa přijetí pohonných hmot místo, datum a čas přijetí a stáčení pohonných hmot, které podle doprovodných dokladů obsahují biopalivo, tak, aby bylo celnímu úřadu nebo celnímu ředitelství umožněno odebrat vzorek pohonné hmoty a ověřit údaje v předložených dokladech.

Dodavatel pohonných hmot je povinen každoročně k 31. lednu podat místně příslušnému celnímu úřadu hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely nebo o splnění povinnosti dodání minimálního množství biopaliv na daňové území České republiky pro dopravní účely v pohonných hmotách uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě

Další podrobnosti jsou uvedeny v § 19 zákona. Povinnosti dodavatel pohonných hmot ve snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot řeší § 20. Kritéria udržitelnosti biopaliv jsou uvedena v § 21.

Nařízení vlády (NV č. 352/2012 Sb. o kritériích udržitelnosti biopaliv) stanovuje kritéria udržitelnosti biopaliv, náležitosti certifikátů, náležitosti prohlášení a dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti a náležitosti samostatného prohlášení pěstitele biomasy, požadavky na systém kvality a systém hmotnostní bilance zabezpečující plnění kritérií udržitelnosti a náležitosti dokumentace pěstitele biomasy.

9.0 Opatření k nápravě a správní delikty

9.1 Opatření ke zjednání nápravy a zastavení provozu stacionárního zdroje (§ 22 zákona)

V případě, že provozovatel neplní povinnosti stanovené zákonem o ovzduší nebo povolením provozu, jsou inspekce nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněny uložit provozovateli provést v přiměřené lhůtě opatření ke zjednání nápravy. Pokud provozovatel opatření ke zjednání nápravy ve stanovené lhůtě neprovedl, jsou inspekce nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněny vydat **rozhodnutí o zastavení provozu** stacionárního zdroje. K uložení nápravného opatření u fyzických osob je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. K uložení nápravného opatření u právnických osob a podnikajících fyzických osob v případě, že se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu (příloha č. 1 příručky), je příslušná inspekce; v případě, že se nejedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu, je příslušná inspekce nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností.

V případě, že provozovatel provozuje stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu (příloha č. 1 příručky) **bez povolení provozu, rozhodne inspekce o zastavení provozu tohoto zdroje.**

Odvolání proti rozhodnutí o zastavení provozu nemá odkladný účinek!!!

Obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo inspekce uloží podle potřeby opatření k nápravě právnímu nástupci provozovatele, který není původcem závadného stavu. Povinnosti plynoucí z opatření ke zjednání nápravy a rozhodnutí o zastavení provozu stacionárního zdroje uložené původnímu provozovateli přecházejí na jejich právní nástupce.

9.2 Přestupky (§ 23-24 zákona)

Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 16 odst. 4 spálí v otevřeném ohništi jiné materiály než suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami,
- b) jako provozovatel stacionárního zdroje neuvede do provozu nebo neprovozuje stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcími právními předpisy a výrobcem podle § 17 odst. 1 písm. a),
- c) jako provozovatel stacionárního zdroje nedodržuje přípustnou tmavost kouře podle § 17 odst. 1 písm. b),
- d) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. c) spaluje ve stacionárním zdroji paliva určená výrobcem stacionárního zdroje,
- e) jako provozovatel stacionárního zdroje nepředloží příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. d),
- f) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 5 spaluje ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly nebo proplástky,

- g) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. g) provozuje stacionární zdroj nesplňující požadavky podle přílohy č. 11 k zákonu (Minimální emisní požadavky - příloha č. 5 příručky), nebo
- h) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. h) neprovede jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím odborně způsobilé osoby kontrolu technického stavu a provozu tohoto spalovacího stacionárního zdroje nebo nepředloží na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností potvrzení o provedení této kontroly.

Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle písm. a), b), c), d), f) nebo g),
- b) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle písm. e) nebo h).

Přestupky podle tohoto zákona projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností. Pokuty vybírá a vymáhá celní úřad. Příjem z pokuty uložené obecním úřadem obce s rozšířenou působností je příjmem obce s rozšířenou působností.

9.3 Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

(§ 25-26 zákona)

- (1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že
 - a) v rozporu s § 16 odst. 1 uvede na trh paliva nesplňující požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem nebo neohlásí ministerstvu ve stanovené lhůtě údaje stanovené prováděcím právním předpisem,
 - b) v rozporu s § 16 odst. 2 uvede na trh spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším sloužící jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, který nesplňuje emisní požadavky stanovené v příloze č. 10 k tomuto zákonu, nebo neprokáže splnění této povinnosti certifikátem podle jiného právního předpisu,
 - c) v rozporu s § 16 odst. 3 poskytne k dispozici jiné osobě anebo doveze výrobek používaný při činnostech uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který obsahuje více než 3 % hmotnostní těkavých organických látek, a nezajistí jeho označení způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
 - d) v rozporu s § 16 odst. 4 spálí v otevřeném ohništi jiné materiály než suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami,
 - e) v rozporu s § 16 odst. 6 tepelně zpracuje odpad ve stacionárním zdroji, ve kterém tepelné zpracování odpadu není povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d), nebo tepelně zpracuje odpad bez dohledu osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c),
 - f) jako provozovatel stacionárního zdroje neuvede do provozu nebo neprovozuje stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu větším než 300 kW nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem nebo jeho prováděcími právními předpisy nebo výrobcem podle § 17 odst. 1 písm. a),
 - g) jako provozovatel stacionárního zdroje neuvede do provozu nebo neprovozuje stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s

- podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem nebo jeho prováděcími právními předpisy nebo výrobcem podle § 17 odst. 1 písm. a),
- h) jako provozovatel stacionárního zdroje nedodržuje emisní limity, emisní stropy nebo technické podmínky provozu podle § 17 odst. 1 písm. b),
 - i) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. c) spaluje ve stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu větším než 300 kW paliva, která nesplňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem, paliva určená výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva neuvedená v povolení provozu,
 - j) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. c) spaluje ve stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším paliva, která nesplňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem, nebo paliva určená výrobcem stacionárního zdroje,
 - k) jako provozovatel stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nepředloží příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. d),
 - l) jako provozovatel stacionárního zdroje neumožní osobám pověřeným ministerstvem nebo obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji, používaným palivům, surovinám nebo technologii související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, za účelem zjištění úrovně znečišťování podle § 17 odst. 1 písm. e),
 - m) jako provozovatel stacionárního zdroje neprovede ve stanovené lhůtě kompenzační opatření podle § 17 odst. 1 písm. f),
 - n) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. g) provozuje spalovací stacionární zdroj nesplňující požadavky podle přílohy č. 11 k tomuto zákonu, nebo
 - o) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. h) neprovede jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím odborně způsobilé osoby kontrolu technického stavu a provozu tohoto spalovacího stacionárního zdroje nebo nepředloží na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností potvrzení o provedení této kontroly.
- (2) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která je provozovatelem stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, se kromě deliktů uvedených v odstavci 1 dopustí správního deliktu tím, že
- a) v rozporu s § 17 odst. 3 písm. a) provozuje stacionární zdroj bez povolení provozu nebo v rozporu s ním,
 - b) v rozporu s § 17 odst. 3 písm. b) nezjistí úroveň znečišťování u znečišťujících látek, u kterých tak stanoví tento zákon, prováděcí právní předpis nebo povolení provozu,
 - c) nevede nebo neuchovává po stanovenou dobu provozní evidenci nebo neohlásí údaje souhrnné provozní evidencie podle § 17 odst. 3 písm. c),
 - d) neodvádí znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší podle § 17 odst. 3 písm. d),
 - e) bezodkladně neodstraňuje v provozu stacionárního zdroje nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší podle § 17 odst. 3 písm. e),
 - f) nepředloží příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. d),
 - g) nepodá do 24 hodin zprávu inspekci a krajskému úřadu o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění podle § 17 odst. 3 písm. f),

- h) neomezí provoz nebo neodstaví bezodkladně stacionární zdroj v případě jeho odchylky od normálního provozu zdroje v důsledku technické závady podle § 17 odst. 3 písm. g),
 - i) nepředloží inspekci protokol o jednorázovém měření emisí do 90 dnů ode dne jeho provedení podle § 17 odst. 3 písm. h),
 - j) průběžně nezaznamenává, nevyhodnocuje nebo neuchovává po stanovenou dobu výsledky jednorázového nebo kontinuálního měření emisí v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem podle § 17 odst. 3 písm. i),
 - k) nezajistí nebo řádně neprovozuje technické prostředky pro kontinuální měření emisí podle § 17 odst. 3 písm. j), nebo
 - l) nepodá poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí ve stanovené lhůtě podle § 15 odst. 8.
- (3) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která je provozovatelem stacionárního zdroje, v němž je tepelně zpracováván odpad, se kromě deliktů uvedených v odstavcích 1 a 2 dopustí správního deliktu tím, že
- a) neprovede odběr vzorků přebíraného nebezpečného odpadu podle § 17 odst. 6 písm. a) nebo odebrané vzorky neuchová po stanovenou dobu,
 - b) nezastaví bezodkladně tepelné zpracování odpadu při překročení specifických emisních limitů nebo opětovně zahájí provoz před uplynutím lhůty podle § 17 odst. 6 písm. b), nebo
 - c) neoznámí překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci podle § 17 odst. 6 písm. c).
- (4) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že
- a) v rozporu s § 17 odst. 5 spaluje ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly nebo proplásky,
 - b) provádí činnost, pro kterou je vyžadována autorizace podle § 32 odst. 1, bez platné autorizace,
 - c) jako pověřená osoba podle § 35 odst. 1 nepředá informace podle § 35 odst. 3, nebo
 - d) jako provozovatel spalovacího stacionárního zdroje o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, pro který bylo vydáno první povolení provozu v období od 25. června 2009 do nabytí účinnosti tohoto zákona, nesplní povinnost podle § 41 odst. 10.
- (5) Autorizovaná osoba podle § 32 se dopustí správního deliktu tím, že
- a) provádí autorizovanou činnost v rozporu s § 34 odst. 1, nebo
 - b) provádí autorizovanou činnost v rozporu s § 34 odst. 2 nebo § 34 odst. 3.
- (6) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že
- a) v rozporu s § 18 odst. 1 doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě barvu, lak nebo výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel uvedené v prováděcím právním předpisu a nezajistí, aby obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, nepřesahoval limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku stanovené prováděcím právním předpisem,
 - b) nevede evidenci o množství nebo druhu prodaných výrobků nebo o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, nebo neuchovává tuto evidenci po stanovenou dobu podle § 18 odst. 2,

- c) v rozporu s § 18 odst. 3 doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě barvu, lak nebo výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel uvedené v prováděcím právním předpisu a nezajistí označení tohoto výrobku způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu,
 - d) jako dodavatel pohonných hmot v rozporu s § 19 odst. 5 nevede odděleně evidenci o množství přijatého a vyrobeného benzinu, motorové nafty a jednotlivých druhů biopaliv a směsných paliv a evidenci vyskladněných jednotlivých pohonných hmot,
 - e) jako dodavatel pohonných hmot v rozporu s § 19 odst. 8 dováží pohonné hmoty a uvádí je do volného daňového oběhu pro dopravní účely na daňovém území České republiky nebo dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely pohonné hmoty uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a nesdělí včas celnímu úřadu místně příslušnému podle místa přijetí pohonných hmot místo, datum a čas přijetí a stočení pohonných hmot,
 - f) jako dodavatel pohonných hmot v rozporu s § 19 odst. 11 neuvede v dokladu vydaném podle zákona o spotřebních daních druh a obsah biopaliva v pohonné hmotě s přesností na jedno desetinné místo,
 - g) jako dodavatel pohonných hmot nedosáhne požadovaného snížení emisí podle § 20 odst. 1,
 - h) jako dodavatel pohonných hmot nepodá zprávu o emisích podle § 20 odst. 3 nebo nepřiloží k této zprávě protokol o jejím ověření ani v náhradním termínu podle § 20 odst. 4, nebo
 - i) jako výrobce, dovozce nebo prodejce biopaliva nebo kapalných nebo plyných produktů k výrobě biopaliv nebo jako prodejce nebo dovozce biomasy vydá prohlášení nebo dílčí prohlášení v rozporu s § 21 odst. 7 nebo 11 nebo jako pěstitel biomasy vydá samostatné prohlášení v rozporu s § 21 odst. 9.
- (7) Za správní delikt právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby se uloží pokuta do
- a) 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), b), e), f), h), i) nebo m), podle odstavce 2 písm. a), e) nebo h), podle odstavce 3 písm. b) nebo podle odstavce 6 písm. g),
 - b) 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. l), podle odstavce 2 písm. b) nebo d), podle odstavce 4 písm. b), podle odstavce 5 písm. a) nebo podle odstavce 6 písm. a) a i),
 - c) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c), odstavce 2 písm. c), f), g), i), j), k) nebo l), podle odstavce 3 písm. a) nebo c), podle odstavce 4 písm. c) nebo d), podle odstavce 5 písm. b) nebo podle odstavce 6 písm. b), c), d), e) nebo f),
 - d) 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. d), g), j), n) a o), podle odstavce 4 písm. a) nebo podle odstavce 6 písm. h),
 - e) 20 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. k).

Společná ustanovení ke správním deliktům právnických a podnikajících fyzických osob (§ 26 zákona):

Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

Při určení výše pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání protiprávního stavu a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

Správní delikty uvedené v § 25, s výjimkou § 25 odst. 1 písm. a) až c) a § 25 odst. 6 písm. a) až h), jsou-li spáchány v souvislosti s provozem stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, projednává inspekce. Jsou-li spáchány v souvislosti s provozem stacionárních zdrojů, které nejsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo nejsou spáchány v souvislosti s provozem stacionárních zdrojů, projedná je inspekce nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností. Správní delikt projedná ten z příslušných správních orgánů, který dříve zahájil řízení, nebo bylo-li řízení zahájeno v týž den, tak obecní úřad obce s rozšířenou působností. O zahájení řízení o uložení pokuty se inspekce a obecní úřad obce s rozšířenou působností vzájemně informují. Správní delikty uvedené v § 25 odst. 5 a v § 25 odst. 6 písm. i) projednává inspekce.

Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

10.0 Výkon státní správy

10.1 Správní činnosti na úseku ochrany ovzduší

(§ 27-31 zákona)

Správní činnosti na úseku ochrany ovzduší vykonávají tyto orgány ochrany ovzduší

- a) Ministerstvo životního prostředí (dále jen "ministerstvo"),
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) inspekce,
- d) Česká obchodní inspekce,
- e) krajské úřady,
- f) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- g) obecní úřady,
- h) celní úřady a
- i) Ministerstvo zemědělství.

Na území vojenských újezdů (zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR) vykonávají státní správu v ochraně ovzduší újezdní úřady a Ministerstvo obrany.

Ministerstvo vykonává působnost ústředního správního úřadu, řídí výkon státní správy v oblasti ochrany ovzduší a rozhoduje o odvolání proti rozhodnutím vydaným inspekcí a krajskými úřady.

Inspekce, Česká obchodní inspekce, krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností a celní úřad v rozsahu své působnosti dozírají na dodržování ustanovení zákona a předpisů podle něj vydaných.

Ministerstvo zdravotnictví

- a) předkládá ministerstvu, na základě zhodnocení zdravotních rizik, návrhy ke zpřísnění imisních limitů,
- b) zpracovává a vede seznamy referenčních koncentrací znečišťujících látek pro hodnocení a řízení zdravotních rizik,
- c) provádí účelová měření úrovně znečištění ve vybraných sídlech z hlediska ochrany zdraví lidí pro potřeby monitorování zdravotního stavu obyvatelstva ve vztahu k životnímu prostředí, hodnocení a řízení zdravotních rizik podle jiného právního předpisu (zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví); v rozsahu dohodnutém s ministerstvem a na jeho žádost se rovněž podílí na posuzování úrovně znečištění podle § 5 odst. 1 zákona.

Inspektoři nebo pověřeni zaměstnanci ministerstva nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností jsou při výkonu kontrolní činnosti podle jiných právních předpisů (zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci) povinni prokázat se průkazem.

10.2 Pověřené osoby

(§ 35-36 zákona)

Činnosti zajišťované MŽP podle § 5 odst. 1 až 5, § 7 odst. 1 a 2, § 10 odst. 2 a 6 a § 30 zákona může ministerstvo přenést na jím zřízenou právnickou osobu nebo v případě § 14 odst. 4 zákona na jinou osobu. V takovém případě jsou tyto činnosti vykonávány na základě zřizovací listiny nebo na základě veřejnoprávní smlouvy.

Smlouva o pověření stanoví dobu, na kterou je uzavírána, a dále důvody, za kterých může ministerstvo smlouvu vypovědět, k nimž patří zejména neplnění povinností podle následujícího odstavce. Pověření může být vydáno pouze osobě, která disponuje dostatečnou personální a odbornou kapacitou k provádění činnosti, pro kterou by byla pověřena, a prokáže schopnost dlouhodobě provádět tuto činnost.

Pověřená osoba je povinna předávat na vyžádání informace, které jsou předmětem pověřené činnosti, ministerstvu. Pověřená osoba je dále povinna vykonávat činnosti uvedené v prvním odstavci v souladu s požadavky zákona a prováděcích právních předpisů.

Ministerstvo zemědělství může pověřit kontrolní činností podle § 21 odst. 8 zákona (*Kritéria udržitelnosti biopaliv*) právnickou osobu, která prokáže, že

- a) fyzické osoby, které jsou k ní v pracovním poměru nebo obdobném pracovněprávním vztahu a které budou provádět kontrolu, splňují kvalifikační požadavky, a to úplné střední odborné vzdělání v oboru zemědělství nebo lesního hospodářství a nejméně 3 roky odborné praxe, nebo vysokoškolské vzdělání v oboru zemědělství nebo lesního hospodářství a nejméně 1 rok odborné praxe,
- b) má technické vybavení odpovídající předpokládanému druhu a rozsahu činnosti.

Právnickou osobu vybere Ministerstvo zemědělství postupem podle jiného právního předpisu (§ 163 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád) a uzavře s ní veřejnoprávní smlouvu na dobu určitou, nejdéle však na 2 roky. Tato smlouva musí obsahovat výpovědní lhůtu a důvody, za kterých může Ministerstvo zemědělství smlouvu vypovědět; patří k nim zejména nesplnění povinností podle § 29 odst. 1 nebo 3 až 6 zákona anebo nesplnění podmínky, za níž byla smlouva uzavřena. Obdobnou smlouvu případně uzavře Ministerstvo zemědělství s organizační složkou státu.

Osoby pověřené Ministerstvem zemědělství se zveřejňují ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

11.0 Autorizace

(§ 32-34 zákona)

Jen autorizovaná osoba může vykonávat činnosti spočívající v

- a) jednorázovém měření emisí,
- b) měření úrovně znečištění,
- c) dohledu nad tepelným zpracováním odpadu,
- d) zpracování odborného posudku,
- e) zpracování rozptylové studie,
- f) ověřování množství emisí skleníkových plynů podle jiného právního předpisu²³⁾, nebo
- g) ověřování zprávy o emisích podle § 20 odst. 4 zákona a certifikaci systému kvality podle prováděcího právního předpisu u osob podle § 21 odst. 1 až 3 zákona.

Autorizaci vydává MŽP fyzickým a právnickým osobám na základě jejich žádosti při splnění požadavků stanovených zákonem. Rozhodnutí o autorizaci podle písm. g) vydá ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zemědělství. Lhůta pro vydání rozhodnutí o autorizaci je 60 dní od podání žádosti. Autorizace vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona č. 222/2009 Sb., o volném pohybu služeb. Osoba oprávněná k uznání odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace se považuje za autorizovanou osobu, pokud prokáže, že splňuje kvalifikační požadavky stanovené jiným členským státem Evropské unie k výkonu výše uvedených činností.

Obsahy žádostí o autorizaci jsou uvedeny v § 32 odst. 3-8 zákona.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. stanovuje seznam metod a postupů, u kterých je požadováno osvědčení o akreditaci.

Předpokladem k vydání rozhodnutí o autorizaci je úspěšné prokázání odborných znalostí a znalostí právních předpisů upravujících ochranu životního prostředí v rozsahu dané činnosti. Ověřování znalostí provádí ministerstvo zkouškou před autorizační komisí. V případě, že žadatel neprokáže požadované znalosti, je žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci ministerstvem zamítnuta. Termín zkoušky a jednotný zkušební řád ministerstvo zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup nejméně 14 dní předem. Výsledek zkoušky je žadateli oznámen v den konání zkoušky.

Rozhodnutí o autorizaci se vydává na dobu neurčitou a nemůže být převedeno na jinou osobu.

Ministerstvo odebere autorizaci, jestliže autorizovaná osoba

- a) závažně nebo opakovaně poruší povinnosti při výkonu této činnosti, a to zejména tím, že zkreslí nebo uvede nesprávné údaje nebo nedodržuje metody a postupy činnosti uvedené v rozhodnutí o autorizaci,
- b) ztratí způsobilost k výkonu autorizované činnosti tím, že nebude mít nezbytné přístrojové vybavení, nebo
- c) pokud je právnickou osobou, nebude mít v pracovním nebo jiném obdobném poměru osoby způsobilé k měření nebo ověřování množství emisí skleníkových plynů.

Ministerstvo může odebrat autorizaci v případě, že dojde k podstatné změně podmínek, za kterých bylo rozhodnutí o autorizaci vydáno.

Výkon autorizovaných činností kontroluje a odebrání autorizace navrhuje ministerstvu inspekce.

Autorizovaná osoba, které ministerstvo odebralo autorizaci, může opětovně podat žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci k téže činnosti, ke které jí byla autorizace odebrána, nejdříve po uplynutí 3 let.

Platnost rozhodnutí o autorizaci zaniká smrtí fyzické osoby, jejím prohlášením za mrtvou, zánikem právnické osoby, které bylo rozhodnutí o autorizaci vydáno, nebo dnem nabytí právní moci rozhodnutí o odebrání autorizace.

Povinnosti autorizovaných osob:

Autorizovaná osoba nesmí provádět jednorázové měření emisí nebo ověřování množství emisí skleníkových plynů, pokud

- a) se jedná o stacionární zdroj, na jehož výrobě se podílí nebo který sama provozuje nebo který provozuje osoba jí přímo nebo nepřímo ovládaná nebo jí přímo nebo nepřímo ovládající,
- b) se jedná o stacionární zdroj provozovaný právnickou osobou, v níž je autorizovaná osoba společníkem, členem, statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo dozorčího orgánu, tichým společníkem, popřípadě má v této právnické osobě postavení, jež by mohlo ovlivnit její nezávislost, nebo je-li osobou blízkou osobě, která je provozovatelem stacionárního zdroje, jejím společníkem, členem, statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo dozorčího orgánu, tichým společníkem, popřípadě má v této právnické osobě postavení, jež by mohlo ovlivnit její nezávislost,
- c) se jedná o stacionární zdroj, u jehož provozovatele je insolvenčním správcem, likvidátorem, nuceným správcem nebo správcem majetku, nebo
- d) se jedná o osobu podílející se na obchodování s povolenkami nebo tyto obchody zprostředkovávající.

Autorizovaná osoba je povinna

- a) vypracovat protokol o měření podle § 6 odst. 4 nebo 5 zákona do 60 dnů od provedení měření a předat jej objednateli v elektronické podobě,
- b) podrobit se kontrole výkonu činnosti, kterou provádí inspekce nebo ministerstvo, zejména poskytnout na vyžádání protokoly, odborné posudky a rozptylové studie v elektronické podobě,
- c) předávat výsledky posuzování úrovně znečištění do informačního systému kvality ovzduší podle § 7 odst. 1 zákona,
- d) vypracovat protokol o ověření podle § 20 odst. 4 zákona a předat jej objednateli.

Autorizovaná osoba podle § 32 odst. 1 písm. g) zákona je dále povinna

- a) nejméně jednou ročně zkontrolovat, zda osoby, kterým vydala certifikát, nadále splňují požadavky pro jeho udělení,
- b) v rámci kontroly podle písmene a) prováděné u prodejce nebo dovozce biomasy ověřit plnění kritérií udržitelnosti stanovených prováděcím právním předpisem u nejméně 3 % pěstitelů biomasy, od nichž kontrolovaný prodejce nebo dovozce v uplynulém roce biomasu odebral,
- c) v rámci kontroly podle písmene a) prováděné u výrobce nebo dovozce kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv a výrobce nebo dovozce biopaliv, který odebíral biomasu přímo od pěstitele,

- ověřit plnění kritérií udržitelnosti stanovených prováděcím právním předpisem u nejméně 3 % pěstitelů biomasy, od nichž biomasu přímo odebral,
- d) po provedení kontroly podle písmene a) vypracovat zprávu se závěry kontroly a tuto zprávu uchovávat nejméně po dobu 5 let,
 - e) v případě zjištění nedostatků v dodržování kritérií udržitelnosti při kontrole podle písmene a) neprodleně zaslat kopii zprávy podle písmene d) inspekci,
 - f) vydávat certifikáty pouze osobám, u nichž nebyly v předchozím roce při kontrole podle písmene a) zjištěny žádné závažné nedostatky, zejména neschopnost plnit požadavky podle § 21 odst. 5 zákona, dovoz biomasy ze zemí, které nejsou uvedeny na seznamu v certifikátu, porušení povinnosti uvedené v § 21 odst. 6 zákona nebo závažné porušení povinnosti uvedené v § 21 odst. 7 zákona,
 - g) zasílat kopie veškerých jí vydaných certifikátů ministerstvu,
 - h) zasílat ministerstvu každoročně vždy k 28. únoru souhrnnou zprávu o jí provedených kontrolách v uplynulém kalendářním roce.

Autorizovaná osoba je povinna oznámit ministerstvu do 30 dnů ode dne, kdy ke změně došlo, změnu údajů uvedených v žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. stanovuje obsahové náležitosti protokolu o jednorázovém měření emisí, měření úrovně znečištění a obsahové náležitosti odborného posudku a rozptylové studie.

12.0 Přechodné režimy pro spalovací stacionární zdroje

12.1 Přechodný národní plán

(§ 37 zákona)

V období od 1. ledna 2016 do 30. června 2020 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 zákona je 50 MW a vyšší, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku provozu nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6 zákona, pokud jsou tyto spalovací stacionární zdroje zařazeny do Přechodného národního plánu podle.

Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje zařazeného ministerstvem na základě žádosti provozovatele do Přechodného národního plánu plní emisní limity jemu stanovené v povolení provozu platném k 31. prosinci 2015 a emisní stropy pro jednotlivé roky stanovené v Přechodném národním plánu. Tyto emisní stropy jsou stanoveny postupem podle rozhodnutí Evropské komise vydaným podle čl. 41 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU na základě celkového skutečného jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů k 31. prosinci 2010, jejich skutečných ročních provozních hodin a použitého paliva v průměrných hodnotách za posledních deset let provozu až do roku 2010 včetně. V případě, že takto stanovený emisní strop je vyšší než emisní strop stanovený pro daný spalovací stacionární zdroj v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015, je provozovatel povinen plnit emisní strop uvedený v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů namísto plnění emisních stropů stanovených pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje plní emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmito spalovacími stacionárními zdroji. [Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, k vyřazení těchto spalovacích stacionárních zdrojů z přechodného národního plánu anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.](#)

Přechodný režim podle prvního odstavce se v případě plnění specifického emisního limitu pro oxidy dusíku nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW spalující pevná paliva, pro které bylo první povolení provozu vydáno 1. července 1987 nebo po tomto datu. U plynových turbin se přechodný režim podle odstavce 1 vztahuje pouze na emise oxidů dusíku.

Přechodný národní plán se nevztahuje na

- spalovací stacionární zdroje v rafineriích spalující plyny s nízkou výhřevností ze zplyňování rafinérských zbytků nebo zbytky pocházející z destilace či zpracování při rafinaci surové ropy pro vlastní spotřebu, samostatně či s jinými palivy,
- spalovací stacionární zdroje s omezenou životností, pokud využijí přechodného režimu podle § 38,
- spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií, pokud využijí přechodného režimu podle § 39.

Přechodný národní plán obsahuje seznam spalovacích stacionárních zdrojů zahrnutých do tohoto plánu, které nejsou povinny plnit specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro jednu nebo více znečišťujících látek uvedených v prvním odstavci, a stanoví pro všechny znečišťující látky, na něž se vztahuje, emisní stropy pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje, opatření plánovaná k zajištění plnění specifických emisních limitů stanovených prováděcím právním předpisem nejpozději od 1. července 2020, způsob monitorování a podávání zpráv o jeho plnění.

Přechodný národní plán zpracuje ministerstvo a předloží jej nejpozději do 1. ledna 2013 ke schválení Evropské komisi. Po schválení Evropskou komisí vyhlásí ministerstvo Přechodný národní plán ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Krajský úřad uvede bez prodlení do souladu příslušná povolení provozu se schváleným a vyhlášeným Přechodným národním plánem.

Ministerstvo vyřadí spalovací stacionární zdroj a jemu příslušející emisní strop z Přechodného národního plánu, pokud byl tento spalovací stacionární zdroj zařazen do přechodného režimu podle § 38 nebo § 39 zákona nebo pokud provozovatel o vyřazení z Přechodného národního plánu požádá. Provedenou změnu ministerstvo ohlásí Evropské komisi a vydá aktualizovanou verzi Přechodného národního plánu ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Krajský úřad uvede bez prodlení do souladu jím vydaná příslušná povolení provozu s aktualizovaným Přechodným národním plánem.

12.2 Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností

(§ 37 zákona)

V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2023 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 zákona je 50 MW a vyšší, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6 zákona, pokud provozovatel nejpozději do 1. ledna 2014 ohlásil krajskému úřadu využití maximálního povoleného počtu 17 500 provozních hodin těmito spalovacími stacionárními zdroji pro toto období. Po vyčerpání počtu provozních hodin nebo k 31. prosinci 2023 dojde k ukončení provozu těchto spalovacích stacionárních zdrojů. Krajský úřad provede bez prodlení odpovídající změnu jím vydaného povolení provozu.

Přechodný režim podle předchozího odstavce se v případě plnění specifického emisního limitu pro oxidy dusíku nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW spalující pevná paliva, pro které bylo první povolení provozu vydáno 1. července 1987 nebo později.

Provozovatel spalovacích stacionárních zdrojů je povinen v období uvedeném v prvním odstavci dodržovat emisní limity a emisní stropy stanovené v povolení provozu a platné k 31. prosinci 2015.

12.3 Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií

(§ 39 zákona)

V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2022 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je od 50 MW do 200 MW včetně, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím

právním předpisem nebo technickou podmínku nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6 zákona, pokud nejméně 50 % tepla **dodávaného k využití ze stacionárního zdroje**, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období pěti let, je dodáváno ve formě páry nebo horké vody do soustavy zásobování tepelnou energií podle energetického zákona (zákon č. 458/2000 Sb.).

O zařazení do přechodného režimu podle předchozího odstavce musí provozovatel požádat krajský úřad nejpozději do 30. června 2015. Krajský úřad provede na základě žádosti odpovídající změnu jím vydaného povolení provozu.

Provozovatel spalovacích stacionárních zdrojů je povinen v období uvedeném v prvním odstavci dodržovat emisní limity a emisní stropy stanovené v povolení provozu a platné k 31. prosinci 2015.

13.0 Společná, přechodná a zrušovací ustanovení, účinnost zákona

13.1 Společná ustanovení

(§ 40 zákona)

Při rozhodování podle tohoto zákona o dvou nebo více stacionárních zdrojích v rámci jedné provozovny (§ 7 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník) vede orgán ochrany ovzduší společné řízení podle správního řádu (§ 140 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona a povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona se nevzdává podle tohoto zákona, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle jiného právního předpisu (zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci). Ostatní ustanovení zákona o ovzduší tím nejsou dotčena.

Práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona provozovateli přecházejí na právní nástupce provozovatele.

Ustanovení tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů stanovující technické požadavky a další podmínky vztahující se na výrobky podle jiného právního předpisu jsou technickými předpisy podle tohoto jiného právního předpisu (zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky).

Na zařazování do Přechodného národního plánu a vyřazování z Přechodného národního plánu podle § 37 zákona (*bod 12.2 příručky*) se nevztahuje správní řád.

13.2 Přechodná ustanovení

(§ 41-42 zákona)

Národní program snižování emisí České republiky (§ 8 zákona) zpracuje MŽP do 1.9.2013.

Program zlepšování kvality ovzduší (§ 9 zákona) zpracuje ministerstvo pro každou zónu a aglomeraci nejpozději do 1.9.2014. Do doby vydání programů zlepšování kvality ovzduší platí programy vydané podle zákona č. 86/2002 Sb.

Povolení vydaná podle § 17 odst. 1 písm. d) a § 17 odst. 2 zákona č. 86/2002 Sb. a rozhodnutí podle § 5 odst. 10 a § 11 odst. 1 písm. h) zákona č. 86/2002 Sb., jsou-li v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle nového zákona o ovzduší, se považují za povolení provozu podle tohoto zákona.

Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, **jehož povolení není v souladu** s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, **musí požádat o jeho změnu nebo o nové povolení** provozu podle tohoto zákona **do 1.9.2014**. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení a rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů.

Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který byl uveden do provozu před 1.9.2012 a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb., musí požádat o povolení provozu podle tohoto zákona do 1.9.2013.

Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., se považují za provozní řády podle nového zákona č. 201/2012 Sb.

Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 k zákonu (příloha č. 2 příručky), který podle dosavadních právních předpisů neměl povinnost zjišťovat úroveň znečišťování kontinuálním měřením, je povinen provádět kontinuální měření podle § 6 odst. 5 zákona od 1. ledna 2013.

U spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 zákona je 50 MW a vyšší, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, plní provozovatel do 31. prosince 2015 včetně emisní stropy, specifické emisní limity a technické podmínky provozu stanovené před nabytím účinnosti tohoto zákona. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první může namísto plnění emisních stropů pro tyto spalovací stacionární zdroje jednotlivě, plnit emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmito spalovacím stacionárním zdrojům. V důsledku plnění emisních stropů v součtu nesmí dojít k překročení součtu emisních stropů stanovených pro stacionární zdroje daného provozovatele umístěné v aglomeraci. [Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, ke snížení jejich celkového jmenovitého tepelného příkonu pod 50 MW anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.](#)

Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, pro který bylo vydáno první povolení provozu v období od 25. června 2009 do 1.9.2012, je povinen předložit krajskému úřadu odůvodněné posouzení splnění podmínek podle § 11 odst. 10 zákona do 1.3.2013. Jsou-li podmínky uvedené v § 11 odst. 10 zákona splněny, zajistí krajský úřad v dohodě s orgánem územního plánování nebo stavebním úřadem, aby byl v místě stacionárního zdroje vyhrazen vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování oxidu uhličitého postupem podle jiného právního předpisu (například zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti).

Nařízení obcí a krajů, kterými byly vydány regulační řády na základě zmocnění obsaženém v zákoně č. 86/2002 Sb., pozbývají platnosti uplynutím 2 let ode dne 1.9.2012.

V kalendářním roce 2013 stanoví krajský úřad poplatníkovi, u kterého výše poplatku za jednu nebo více znečišťujících látek uvedených v příloze č. 9 k zákonu za kalendářní rok 2012 přesáhla částku 200 000 Kč, v platebním výměru podle § 15 odst. 9 zákona kromě poplatku za skončené poplatkové období a záloh na následující kalendářní rok také zálohy na poplatek za rok 2013 a lhůty jejich splatnosti.

Výše poplatku za znečišťování **za kalendářní rok 2012 se vypočítá podle § 19 zákona č. 86/2002 Sb.**

Zprávu o emisích podle § 20 odst. 3 zákona předloží dodavatel pohonných hmot poprvé za kalendářní rok 2013 v termínu do 15. března 2014.

Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona nejpozději do 31. prosince 2016.

Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) zákona nejpozději do 1.9.2022.

Pro činnost jednorázového měření emisí se autorizace k měření emisí vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb. považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. a) nového zákona.

Pro činnost měření úrovně znečištění se autorizace k měření imisí vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb. považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. b) nového zákona.

Pro činnost dohledu nad tepelným zpracováním odpadu se autorizace k dohledu nad provozem spalovny odpadu nebo zařízení schváleného pro spoluspalování odpadu vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb. považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. c) nového zákona.

Pro činnost zpracování odborného posudku se autorizace ke zpracování odborného posudku vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb. považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. d) nového zákona.

Pro činnost zpracování rozptylové studie se autorizace ke zpracování rozptylové studie vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb. považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. e) nového zákona.

Pro činnost ověřování množství emisí skleníkových plynů podle jiného právního předpisu (zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů) se autorizace k ověřování množství emisí skleníkových plynů podle jiného právního předpisu (zákon č. 695/2004 Sb.) vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb. považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. f) nového zákona.

13.3 Zrušovací ustanovení (§ 43 zákona)

Zrušuje se:

- Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší).
- Zákon č. 92/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb.
- Zákon č. 385/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 180/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 483/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 172/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
- Část druhá zákona č. 521/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší).
- Část šestnáctá zákona č. 186/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky, ve znění zákona č. 189/2006 Sb.
- Část třetí zákona č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- Část třetí zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů.
- Část čtyřicátá pátá zákona č. 444/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů.
- Část dvacátá osmá zákona č. 186/2006 Sb., o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění.

- Část druhá zákona č. 212/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- Část třetí zákona č. 222/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
- Část desátá zákona č. 230/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 281/2009 Sb.
- Část sedmdesátá osmá zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím, ve znění pozdějších předpisů.
- Část čtvrtá zákona č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- Část druhá zákona č. 37/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 292/2009 Sb.
- Část třicátá sedmá zákona č. 124/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 278/2009 Sb.
- Část dvacátá třetí zákona č. 223/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o volném pohybu služeb.
- Část sto dvacátá devátá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.
- Část sto šestá zákona č. 281/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu, ve znění zákona č. 153/2010 Sb.
- Část čtvrtá zákona č. 292/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
- Část druhá zákona č. 164/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
- Část druhá zákona č. 77/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
- Část druhá zákona č. 91/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
- Část první zákona č. 221/2011, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.
- Část první zákona č. 288/2011, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
- Část šedesátá druhá zákona č. 375/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě.
- Předmět podnikání „Měření znečišťujících a pachových látek, ověřování množství emisí skleníkových plynů a zpracování rozptylových studií“ v příloze č. 2 ŽIVNOSTI VÁZANÉ k zákonu č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- Nařízení vlády č. 351/2002 Sb., kterým se stanoví závazné emisní stropy pro některé látky znečišťující ovzduší a způsob přípravy a provádění emisních inventur a emisních projekcí.
- Nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu.
- Nařízení vlády č. 417/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 351/2002 Sb., kterým se stanoví závazné emisní stropy pro některé látky znečišťující ovzduší a způsob přípravy a provádění emisních inventur a emisních projekcí.
- Nařízení vlády č. 206/2006 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu.
- Nařízení vlády č. 597/2006 Sb., o sledování a vyhodnocování kvality ovzduší.
- Nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.
- Nařízení vlády č. 146/2007 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

- Nařízení vlády č. 372/2007 Sb., o národním programu snižování emisí ze stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů.
- Nařízení vlády č. 475/2009 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.
- Nařízení vlády č. 476/2009 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 146/2007 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.
- Nařízení vlády č. 42/2011 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 597/2006 Sb., o sledování a vyhodnocování kvality ovzduší.
- Nařízení vlády č. 294/2011 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.
- Vyhláška č. 553/2002 Sb., kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti.
- Vyhláška č. 42/2005 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 553/2002 Sb., kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti.
- Vyhláška č. 362/2006 Sb., o způsobu stanovení koncentrace pachových látek, přípustné míry obtěžování zápachem a způsobu jejího zjišťování.
- Vyhláška č. 199/2011 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší.
- Vyhláška č. 13/2009 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv pro stacionární zdroje z hlediska ochrany ovzduší.
- Vyhláška č. 205/2009 Sb., o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší.
- Vyhláška č. 279/2009 Sb., o předcházení emisím regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů.
- Vyhláška č. 373/2009 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 553/2002 Sb., kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti.
- Vyhláška č. 17/2010 Sb., kterou se mění vyhláška č. 205/2009 Sb., o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší.
- Vyhláška č. 337/2010 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozu ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících a užívajících těkavé organické látky a o způsobu nakládání s výrobky obsahujícími těkavé organické látky.
- Vyhláška č. 257/2011 Sb., kterou se mění vyhláška č. 337/2010 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozu ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících a užívajících těkavé organické látky a o způsobu nakládání s výrobky obsahujícími těkavé organické látky.

13.4 Účinnost zákona o ovzduší

(§ 44 zákona)

Zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 2012, s výjimkou ustanovení

- a) § 11 odst. 5 a § 15 odst. 1 až 5 a 7 až 14, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2013,
- b) § 15 odst. 6, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2017,
- c) části I přílohy č. 10 k tomuto zákonu, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014, a části II přílohy č. 10 k tomuto zákonu, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2018,
- d) bodu 1.5. části B přílohy č. 4, které nabývá účinnosti dnem 7. ledna 2013.

14.0 Látky poškozující ozonovou vrstvu a fluorované skleníkové plyny

Zákon č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech (*pro tuto kapitolu dále jen "zákon o RL"*) navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie^{1, 2} a upravuje práva a povinnosti osob a působnost správních úřadů při ochraně ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země před nepříznivými účinky regulovaných látek podle článku 3 odst. 4 nařízení č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, v platném znění (dále jen "regulovaná látka" či "RL"), a fluorovaných skleníkových plynů. Zákon platí stejně jako nový zákon o ovzduší od 1.9.2012!

Základní pojmy (§ 2 zákona o RL):

provozovatelem osoba skutečně zajišťující technický provoz zařízení, které obsahuje fluorované skleníkové plyny; není-li známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník takového zařízení,

recyklací výrobků zpracování vyřazených výrobků za účelem znovuzískání regulovaných látek nebo fluorovaných skleníkových plynů a materiálového využití.

14.1 Zneškodnění a znovuzískávání regulovaných látek

(§ 3 zákona o RL)

Osoba, která nabude regulované látky, jejichž použití je v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie¹, je povinna bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 3 měsíců od okamžiku nabytí těchto látek, tyto látky zneškodnit. Pokud jí byl vydán certifikát podle § 10 odst. 2 písm. g) zákona o RL, zneškodní regulované látky způsobem stanoveným v certifikátu. Pokud není držitelem certifikátu, je povinna ve stejné lhůtě zajistit předání těchto látek osobě, která je držitelem certifikátu (dále jen "certifikovaná osoba"), a o předání regulovaných látek provést zápis, který pro účely kontroly uchovává po dobu 5 let.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 ze dne 16. září 2010 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, v platném znění.

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech.

Nařízení Komise (ES) č. 303/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o chladicí a klimatizační zařízení a tepelná čerpadla obsahující některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 304/2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci společností a pracovníků a podmínky pro vzájemné uznávání certifikace, pokud jde o stacionární systémy požární ochrany a hasicí přístroje obsahující některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 305/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapětových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této certifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 306/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání rozpouštědel na bázi některých fluorovaných skleníkových plynů ze zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této certifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 307/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na školicí programy a podmínky pro vzájemné uznávání osvědčení o školení pracovníků, pokud jde o klimatizační systémy některých motorových vozidel obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 308/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví forma oznámení školicích a certifikačních programů členských států.

Nařízení Komise (ES) č. 1493/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 zavádí formát pro zprávu předkládanou výrobcí, dovozci a vývozci některých fluorovaných skleníkových plynů.

Nařízení Komise (ES) č. 1494/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví způsob označování a další požadavky na označování produktů a zařízení obsahujících určité fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 1497/2007 ze dne 18. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních systémů požární ochrany obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 1516/2007 ze dne 19. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

Znovuzískávání regulovaných látek při odstranění zařízení na konci jeho životnosti může vykonávat pouze osoba,

- a) která je certifikovanou osobou pro znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů podle přímo použitelných předpisů Evropské unie ^{pozn. 2 na str. 1}, nebo
- b) pro kterou tuto činnost vykonává certifikovaná osoba pro znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů podle přímo použitelných předpisů Evropské unie ^{pozn. 2 na str. 1}.

Přechodná ustanovení (§ 27 odst. 1):

Osoba, která přede 1.9.2012 nabyla regulované látky, jejichž použití je v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie ^{pozn. 1 na str. 1}, je povinna zajistit zneškodnění těchto látek nejpozději do 1.12.2012.

14.2 Podmínky provozu zařízení obsahujícího regulované látky

(§ 4 zákona o RL, čl. 23 nařízení EU 1005/2009, čl. 3 nařízení EU 842/2006)

Zařízení obsahující nejméně 300 kg regulovaných látek je možné provozovat pouze, pokud je v něm instalován systém detekce úniků. Osoba provozující toto zařízení kontroluje systém detekce úniků alespoň jednou za 12 měsíců.

Osoba provozující zařízení s **obsahem nejméně 3 kg regulovaných látek** je povinna vést evidenční knihu zařízení, uchovat ji pro účely kontroly v místě provozu zařízení po dobu 5 let a předložit ji ke kontrole na výzvu kontrolního orgánu. Do evidenční knihy zařízení se zaznamenají

- a) údaje podle článku 23 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009,
- b) množství náplně a druh regulované látky,
- c) datum servisních činností,
- d) úkony údržby a revize spojené se zařízením, včetně kontroly úniku regulované látky,
- e) číslo certifikátu osoby provádějící servisní činnost, její jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa,
- f) stručný popis provedené činnosti, včetně stručného popisu závady,
- g) výsledek provedené revize,
- h) množství uniklé regulované látky zjištěné výpočtem,
- i) množství a druh doplněného oleje,
- j) množství znovuzískané regulované látky nebo oleje a jejich další použití; při jejím předání certifikované osobě číslo jejího certifikátu, její jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa,
- k) při přechodu zařízení na jinou regulovanou látku nebo fluorovaný skleníkový plyn označení této nové regulované látky nebo fluorovaného skleníkového plynu a jejich množství.

Vzor evidenční knihy zařízení stanovuje vyhláška č. 257/2012 Sb. v příloze č. 1.

Úniky a emise regulovaných látek – revize (článek 23 nařízení EU 1009/2005):

Podniky přijmou veškerá proveditelná preventivní opatření s cílem předejít jakýmkoli únikům a emisím regulovaných látek a minimalizovat je.

Podniky provozující chladicí nebo klimatizační zařízení, tepelná čerpadla nebo systémy požární ochrany, včetně jejich okruhů, které obsahují regulované látky, zajistí, aby stacionární zařízení nebo systémy

- a) s náplní kapaliny obsahující regulované látky o **hmotnosti 3 kg nebo vyšší** byly kontrolovány na úniky pravidelně **nejméně jednou za dvanáct měsíců**; to se nevztahuje na zařízení obsahující hermeticky uzavřené systémy, které jsou jako takové označené a obsahují méně než 6 kg regulovaných látek;
 - b) s náplní kapaliny obsahující regulované látky o **hmotnosti 30 kg nebo vyšší** byly kontrolovány na úniky pravidelně **nejméně jednou za šest měsíců**;
 - c) s náplní kapaliny obsahující regulované látky o **hmotnosti 300 kg nebo vyšší** byly kontrolovány na úniky pravidelně **nejméně jednou za tři měsíce**,
- a že jakákoli zjištěná netěsnost je co nejdříve, v každém případě do čtrnácti dnů, opravena.
- Do jednoho měsíce po opravě úniku se zařízení nebo systém zkontroluje, aby se ověřilo, že oprava byla účinná a k úniku již nedochází.

Omezování úniků fluorovaných skleníkových plynů – revize (článek 3 nařízení EU 842/2006):

1. Provozovatelé těchto stacionárních aplikací: chladicích a klimatizačních zařízení, tepelných čerpadel, včetně jejich okruhů, a systémů požární ochrany, které obsahují fluorované skleníkové plyny uvedené v příloze I nařízení, musí s využitím všech technicky proveditelných opatření, jež nepředstavují nepřiměřené náklady:
 - a) předcházet únikům těchto plynů a
 - b) co nejdříve opravit zjištěnou netěsnost.
2. Provozovatelé aplikací uvedených v odstavci 1 zajistí podle níže uvedeného rozpisu kontrolu těsnosti certifikovanými pracovníky:
 - a) těsnost aplikace obsahující **nejméně 3 kg** fluorovaných skleníkových plynů se kontroluje alespoň **jednou za dvanáct měsíců**; to se nevztahuje na hermeticky uzavřené systémy, které jsou jako takové označené a obsahují méně než 6 kg fluorovaných skleníkových plynů;
 - b) těsnost aplikace obsahující **nejméně 30 kg** fluorovaných skleníkových plynů se kontroluje alespoň **jednou za šest měsíců**;
 - c) těsnost aplikace obsahující **nejméně 300 kg** fluorovaných skleníkových plynů se kontroluje alespoň **jednou za tři měsíce**.

Kontrola těsnosti aplikace se provede do jednoho měsíce po opravě netěsnosti, aby byla zajištěna účinnost opravy.

3. Provozovatelé aplikací uvedených v odstavci 1 a obsahujících nejméně 300 kg fluorovaných skleníkových plynů musí instalovat systémy detekce úniků. Systémy detekce úniků se kontrolují alespoň jednou za dvanáct měsíců, aby bylo zajištěno jejich řádné fungování. V případě protipožárních systémů instalovaných před 4. červencem 2007 se musí systémy detekce úniků instalovat do 4. července 2010.
4. Je-li instalován řádně fungující vhodný systém detekce úniků, sníží se četnost kontrol požadovaných podle odst. 2 písm. b) a c) na polovinu.
5. V případě systémů požární ochrany, u kterých již existuje režim kontrol pro splnění normy ISO 14520, mohou být těmito kontrolami rovněž splněny povinnosti vyplývající z tohoto nařízení, jsou-li kontroly přinejmenším stejně četné.
6. Provozovatelé aplikací uvedených v odstavci 1 a obsahujících nejméně 3 kg fluorovaných skleníkových plynů vedou záznamy o množství a druhu fluorovaných skleníkových plynů v náplni, o doplněném množství a o množství vyčerpaném při znovuzískání během servisu, údržby a konečného vyřazení z provozu. Rovněž vedou záznamy s dalšími důležitými údaji včetně identifikace společnosti nebo technika,

kterí servis nebo údržbu provedli, jakož i s údaji o datech kontrol provedených podle odstavců 2, 3 a 4 a o jejich výsledcích a s důležitými údaji o identifikaci stacionárního zařízení aplikací uvedených v odst. 2 písm. b) a c). Záznamy se na požádání poskytnou příslušnému orgánu a Komisi.

Sankce za nedodržení těchto povinností jsou uvedeny v § 18 zákona o RL – viz bod 14.7.

14.3 Označování výrobků nebo zařízení

(§ 5 a 7 zákona o RL)

Označování výrobků nebo zařízení, které obsahují regulované látky:

Dovozce a vývozce výrobků nebo zařízení, které obsahují regulované látky, jsou povinni uvádět v kolonce 31 celní deklarace název a označení regulované látky a kód kombinované nomenklatury.

Výrobce, dovozce, vývozce, prodejce a přepravce výrobků nebo zařízení, které obsahují regulované látky, jsou povinni na vyžádání MŽP, České inspekce životního prostředí, České obchodní inspekce nebo příslušného celního úřadu předložit dodací list a celní doklady k jejich kontrole.

Výrobky a zařízení obsahující regulované látky, u kterých přímo použitelný předpis Evropské unie (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí – nařízení CLP) vyžaduje jejich označení, lze na území České republiky uvést na trh jen, pokud je jejich označení uvedeno v českém jazyce nebo slovenském jazyce.

Označování výrobků a zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny:

Výrobky nebo zařízení, které obsahují fluorované skleníkové plyny, u kterých přímo použitelné předpisy Evropské unie ^{pozn. 2 na str. 1} vyžadují jejich označení, lze na území České republiky uvést na trh jen, pokud je jejich označení uvedeno v českém jazyce nebo slovenském jazyce.

14.4 Poplatek za regulované látky

(§ 6 zákona o RL)

Poplatníkem poplatku za regulované látky je **výrobce a dovozce** regulovaných látek a výrobků, které je obsahují. Předmětem poplatku za regulované látky jsou regulované látky a výrobky, které je obsahují.

Od poplatku za regulované látky se osvobozují regulované látky použité jako vstupní suroviny pro zpracování na jiné chemické sloučeniny.

Základem poplatku za regulované látky je množství regulované látky v kilogramech. Sazba poplatku za regulované látky činí 400 Kč za kilogram regulované látky. Poplatek za regulované látky se vypočte jako součin základu a sazby.

Poplatková povinnost k poplatku za regulované látky vzniká

- uvedením regulované látky nebo výrobku, které ji obsahují, na trh,
- dovozem regulované látky nebo výrobku, které ji obsahují, nebo
- použitím regulované látky pro vlastní potřebu.

Poplatek za regulované látky je splatný do 30. dubna roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém vznikla poplatková povinnost. Správcem poplatku za regulované látky je ČIŽP.

14.5 Certifikace

(§ 10, 12-13 zákona o RL)

Jen certifikovaná osoba může v oblasti fluorovaných skleníkových plynů vykonávat činnosti, které stanoví přímo použitelné předpisy Evropské unie ^{pozn. 2 na str. 1}.

Jen certifikovaná osoba může v oblasti regulovaných látek vykonávat

- a) servis zařízení obsahujícího regulované látky,
- b) kontrolu těsnosti chladicích a klimatizačních zařízení obsahujících regulované látky,
- c) kontrolu těsnosti systémů požární ochrany obsahujících regulované látky,
- d) recyklaci regulovaných látek,
- e) znovuzískávání regulovaných látek při recyklaci výrobků,
- f) regeneraci regulovaných látek,
- g) zneškodňování regulovaných látek, nebo
- h) skladování halonů pro potřeby jejich kritického použití podle přímo použitelných předpisů Evropské unie ^{pozn. 1 na str. 1}.

Žádost o vydání certifikátu k činnostem podle písm. a) až d) musí kromě obecných náležitostí obsahovat doklad o splnění požadavků stanovených přímo použitelnými předpisy Evropské unie ^{pozn. 2 na str. 1}.

Žádost o vydání certifikátu k činnostem podle písm. e) až h) musí kromě obecných náležitostí obsahovat

- a) rozhodnutí krajského úřadu o udělení souhlasu k provozování zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů,
- b) v případě žádosti o certifikát k činnostem podle písm. e) až g) doklad o školení fyzických osob vykonávajících znovuzískávání, regeneraci nebo zneškodňování regulovaných látek,
- c) popis použité technologie a
- d) v případě žádosti o certifikát k činnosti podle písm. g) způsob zneškodňování regulovaných látek.

Certifikát vydává MŽP. Ministerstvo vydá certifikát, pokud žadatel splňuje požadavky stanovené přímo použitelnými předpisy Evropské unie ^{pozn. 2 na str. 1}.

Při výkonu činnosti musí certifikovaná osoba dodržovat postupy pro nakládání s regulovanými látkami nebo fluorovanými skleníkovými plyny anebo zařízeními obsahujícími tyto látky.

Ministerstvo může změnit jím vydaný certifikát, zjistí-li, že došlo ke změně, která může mít podstatný vliv na činnost certifikované osoby, nebo dojde-li ke změně podmínek rozhodných pro vydání certifikátu.

Ministerstvo může zrušit certifikát při závažném porušení podmínek uvedených v certifikátu nebo povinností stanovených tímto zákonem anebo povinností stanovených přímo použitelnými předpisy Evropské unie ^{pozn. 1 a 2 na str. 1}.

Certifikát zaniká

- a) smrtí nebo prohlášením za mrtvého,
- b) zánikem právnické osoby,
- c) dnem nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení certifikátu, nebo
- d) dnem doručení oznámení certifikované osoby o ukončení své činnosti ministerstvu.

Provozovatel mobilní technologie znovuzískávání regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů při recyklaci výrobků domácího chlazení musí oznámit České inspekci životního prostředí alespoň 14 dnů před zahájením provozu přistavení mobilní technologie znovuzískávání regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů při recyklaci výrobků domácího chlazení do zařízení ke sběru odpadů. Oznámení obsahuje adresu místa výkonu činnosti, stupně úpravy, datum zahájení činnosti a datum jejího předpokládaného ukončení.

Vyhláška č. 257/2012 Sb. stanovuje rozsah požadovaných znalostí ke znovuzískávání, regeneraci nebo zneškodňování regulovaných látek a stanovené postupy s výjimkou postupů spočívajících v kontrole těsnosti chladicích nebo klimatizačních zařízení anebo systémů požární ochrany, obsahujících fluorované skleníkové plyny.

Uznání odborné kvalifikace:

Osoba oprávněná k uznání odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace (zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace) se považuje za certifikovanou osobu, pokud předá ministerstvu kopii certifikátu vydaného jí jiným členským státem Evropské unie podle přímo použitelných předpisů Evropské unie ^{pozn. 2 na str.}

¹ v úředně ověřeném překladu do českého jazyka; v případě certifikátu ve slovenském jazyce se překlad nevyžaduje.

Seznam certifikovaných osob:

Ministerstvo vede a uveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup (na stránkách www.env.cz) seznam certifikovaných osob podle jednotlivých činností, ke kterým byl certifikát vydán. Seznam obsahuje název nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení certifikované osoby, její sídlo nebo místo podnikání, telefon nebo adresu elektronické pošty a číslo certifikátu.

Přechodná ustanovení (§ 27 odst. 3):

Certifikáty vydané nebo uznané podle zákona č. 86/2002 Sb., se považují za certifikát podle § 10 odst. 1 nebo 2 zákona č. 73/2012 Sb. v rozsahu podmínek v nich stanovených.

14.6 Podávání zpráv

(§ 11 zákona o RL)

Osoba, která v kalendářním roce

- a) získá od osoby z jiného členského státu Evropské unie více než 100 kg fluorovaných skleníkových plynů,
- b) předá osobě do jiného členského státu Evropské unie více než 100 kg fluorovaných skleníkových plynů,
- c) zneškodní více než 100 kg fluorovaných skleníkových plynů, nebo
- d) uvede poprvé na trh na území České republiky, s výjimkou dovozu, znovuzíská, recykluje, regeneruje nebo zneškodní regulované látky,

podá nejpozději do 31. března následujícího kalendářního roku ministerstvu zprávu, ve které uvede názvy a množství získaných, předaných nebo zneškodněných fluorovaných skleníkových plynů, s uvedením členského státu, ze kterého byly tyto látky získány nebo do kterého byly předány, a původ látek, které byly zneškodněny, nebo názvy a množství regulovaných látek uvedených na trh, znovuzískaných, recyklovaných, regenerovaných nebo zneškodněných, s uvedením původu těchto látek, které byly zneškodněny.

Osoba, která skladuje halony nebo vlastní systém požární ochrany anebo hasicí přístroj s halony, je povinna do 31. března za uplynulý kalendářní rok podat zprávu ministerstvu obsahující jeho typ a popis instalace, počet a množství v něm obsažených halonů, množství použitých halonů, množství skladovaných halonů, opatření ke snižování jejich emisí a odhad těchto emisí.

(3) Zprávy podává osoba prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (www.ISPOP.cz).

Vzory zpráv stanovuje vyhláška č. 257/2012 Sb. v přílohách č. 2 a 3.

14.7 Opatření, přestupky, delikty, výkon státní správy

(§ 14-26 zákona o RL)

Oblast opatření k nápravě, přestupků, správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob, výkon státní správy a odebrání vzorků a zajištění věci je podrobně řešena v jednotlivých paragrafech 14 až 26 zákona o RL.

Pro informaci uvádíme část § 18 a 19, kde jsou uvedeny delikty, které mohou být v praxi nejčastější:

§18

(1) Provozovatel chladicích a klimatizačních zařízení, tepelných čerpadel, včetně jejich okruhů nebo systémů požární ochrany, které obsahují stanovené fluorované skleníkové plyny, se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o některých fluorovaných skleníkových plynech (nařízení EU 842/2006)

- a) nezajistí u aplikací s obsahem nejméně 3 kg fluorovaných skleníkových plynů kontrolu těsnosti certifikovanou osobou,
- b) nezajistí u nových aplikací s obsahem nejméně 3 kg fluorovaných skleníkových plynů kontrolu těsnosti certifikovanou osobou před jejich uvedením do provozu,
- c) nemá instalován řádně fungující systém detekce úniků pro aplikace s obsahem nejméně 300 kg fluorovaných skleníkových plynů,
- d) nezajistí kontrolu systému detekce úniku alespoň jednou za 12 měsíců,
- e) bezodkladně neopraví zjištěnou netěsnost,

- f) neprovede následnou kontrolu těsnosti do 1 měsíce po opravě netěsnosti,
 - g) nevede záznamy o aplikacích s obsahem nejméně 3 kg fluorovaných skleníkových plynů, nebo
 - h) neuvede v záznamech podle písmene g) požadované údaje.
- (2) Provozovatel chladicích okruhů chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel, zařízení obsahujících rozpouštědla na bázi fluorovaných skleníkových plynů, systémů požární ochrany a hasicích přístrojů a vysokonapěťových spínačů se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o některých fluorovaných skleníkových plynech nezajistí znovuzískání fluorovaných skleníkových plynů ze zařízení na konci jejich životnosti certifikovanou osobou.
- (3) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba používající nádobu k přepravě nebo skladování fluorovaných skleníkových plynů se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o některých fluorovaných skleníkových plynech nezajistí po uplynutí doby její životnosti znovuzískání v ní obsažených zbytků fluorovaných skleníkových plynů.
- (4) Provozovatel zařízení obsahujícího fluorovaný skleníkový plyn se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o některých fluorovaných skleníkových plynech nezajistí, aby osoba provádějící kontrolu těsnosti zařízení, znovuzískávání, instalaci, údržbu a servis měla potřebný certifikát.
- (5) Výrobce, dovozce a vývozce fluorovaných skleníkových plynů se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o některých fluorovaných skleníkových plynech nepodá Evropské komisi a ministerstvu zprávu.
- (6) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba uvádějící na trh zařízení a výrobky podle článku 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s tímto předpisem neoznačí tyto výrobky a zařízení.
- (7) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba uvádějící na trh chladicí a klimatizační výrobky a zařízení, jakož i tepelná čerpadla, která jsou odizolována pěnou s fluorovanými skleníkovými plyny, se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o některých fluorovaných skleníkových plynech neoznačí před uvedením na trh tato zařízení štítkem s textem: „Pěna s fluorovanými skleníkovými plyny“.
- (8) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která vyrábí zařízení, do kterého se fluorované skleníkové plyny doplňují mimo výrobní místo, se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o některých fluorovaných skleníkových plynech neuvede doplněné množství a nenechá na štítku prostor pro označení množství doplněného mimo výrobní závod a celkové množství fluorovaných skleníkových plynů.
- (9) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba provádějící tlakové odlévání hořčíku se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o některých fluorovaných skleníkových plynech použije pro tuto činnost fluorid sírový v množství 850 kg ročně a vyšším.
- (10) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba provádějící plnění pneumatik se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o některých fluorovaných skleníkových plynech k této činnosti použije fluorid sírový nebo přípravek, který jej obsahuje.
- (11) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s článkem 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 uvede na trh výrobky a zařízení s obsahem fluorovaných skleníkových plynů.
- (12) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o některých fluorovaných skleníkových plynech vykonává kontrolu těsnosti, znovuzískávání, instalaci, údržbu nebo servis bez certifikátu.
- (19) Za správní delikt se uloží pokuta do
- a) 1 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavců 2, 3, 9 až 11,
 - b) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) až e) nebo g) nebo odstavců 6 až 8, 12, 14 až 18,
 - c) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. f) nebo h) nebo odstavců 4, 5 nebo 13.

§ 19

- (9) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba provozující chladicí, klimatizační zařízení, tepelné čerpadlo nebo systém požární ochrany s obsahem regulované látky nejméně 3 kg se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009
- a) nepřijme veškerá proveditelná preventivní opatření s cílem předejít jakýmkoliv únikům a emisím regulovaných látek,
 - b) nezajistí pravidelnou kontrolu těsnosti,
 - c) neodstraní zjištěné netěsnosti do 14 dnů,
 - d) nezajistí následnou kontrolu do jednoho měsíce po opravě úniku, nebo
 - e) nevede záznamy podle článku 23 odst. 3 tohoto nařízení.
- (14) Za správní delikt se uloží pokuta do
- b) 1 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b) nebo e), odstavce 9 písm. b), c) nebo e) nebo odstavce 10 nebo 11,
 - c) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 nebo 3, odstavce 4 písm. c), odstavce 5 písm. c), odstavce 6, odstavce 8 písm. b), odstavce 9 písm. a) nebo d) nebo odstavce 12 nebo 13.

15.0 Seznam souvisejících právních předpisů

Zákon č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší		
Základní informace o předpisu:		
Částka	69	vydaná dne 13.6.2012
Účinné od	1.9.2012	
	1.1.2013	§ 11 odst. 5 a § 15 odst. 1 až 5 a 7 až 14
	1.1.2017	§ 15 odst. 6
	1.1.2014	část I přílohy č. 10
	1.1.2018	část II přílohy č. 10
	7.1.2013	bod 1.5. části B přílohy č. 4

Novelizováno		
předpisem č.	k datu	poznámka
64/2014 Sb.	1.5.2014	zákon; mění
87/2014 Sb.	1.6.2014	zákon; mění

Podřazené předpisy	
312/2012 Sb.	Vyhláška o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší
330/2012 Sb.	Vyhláška o způsobu posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění, rozsahu informování veřejnosti o úrovni znečištění a při smogových situacích
351/2012 Sb.	Nařízení vlády o kritériích udržitelnosti biopaliv
415/2012 Sb.	Vyhláška o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší
56/2013 Sb.	Nařízení vlády o stanovení pravidel pro zařazení silničních motorových vozidel do emisních kategorií a o emisních plaketách

Zákon č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech		
Základní informace o předpisu:		
Částka	28	vydaná dne 12.3.2012
Účinné od	1.9.2012	
Podřazené předpisy:		
257/2012 Sb.	Vyhláška o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů	

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)

- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu

Související předpisy:

- 91/2010 Sb. Nařízení vlády o podmínkách požární bezpečnosti při provozu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv
- 695/2004 Sb. Zákon o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, v platném znění
- 80/2008 Sb. Nařízení vlády o Národním alokačním plánu pro obchodovací období roků 2008 - 2012, v platném znění
- 383/2012 Sb. Zákon o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů
- 192/2013 Sb. Vyhláška o stanovení formulářů žádostí o přidělení povolenek pro provozovatele letadla a o vydání povolení k emisím skleníkových plynů